

P7_TA(2014)0191

Forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. marts 2014 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (COM(2013)0045) – C7-0032/2013 – 2013/0025(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2013)0045),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0032/2013),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 17. maj 2013¹,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 23. maj 2013²,
- der henviser til forpligtelserne indgået på G8-topmødet i juni 2013 i Nordirland,
- der henviser til Kommissionens henstilling af 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning,
- der henviser til statusrapporten fra OECD's generalsekretær til G20 af 5. september 2013,
- der henviser til udkastet til udtalelse fra Økonomi- og Valutaudvalget af 9. december 2013 om forslag til direktiv om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, for så vidt angår offentliggørelse af ikkefinansielle oplysninger og oplysninger om diversitet for visse store selskaber og grupper,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til de fælles drøftelser i Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 51,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udvalget om

¹ EUT C 166 af 12.6.2013, s. 2.

² EUT C 271 af 19.9.2013, s. 31.

Retsudvalget (A7-0150/2014),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse for Parlamentet, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. marts 2014 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/.../EU om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

¹ EUT C 166 af 12.6.2013, s. 2.

² EUT C 271 af 19.9.2013, s. 31.

³ Europa-Parlamentets holdning af 11.3.2014.

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Massive strømme af sorte penge kan skade den finansielle sektors stabilitet og omdømme og true det indre marked, ~~og~~ *samt den internationale udvikling.* Terrorisme ryster samfundet i dets grundvold. *De centrale formidlere af sorte pengestrømme er hemmelighedsfulde virksomhedsstrukturer, der opererer i og via jurisdiktioner med bankhemmelighed, ofte benævnt skattely.* Ud over *en videreudvikling af de* strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse heraf *på EU-plan er forebyggelse* via det finansielle system *nødvendigt og et supplerende tiltag. Den forebyggende tilgang bør imidlertid være målrettet og rimelig og ikke føre til, at der indføres et omfattende system til kontrol af hele befolkningen.* [Ændring 1]

- (2) Kredit- og finansieringsinstitutternes soliditet, integritet og stabilitet samt tilliden til det finansielle system som helhed kan lide alvorlig skade som følge af kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på at tilsløre oprindelsen af udbytter af kriminelle handlinger eller at kanalisere lovlige eller ulovlige midler over i finansiering af terrorisme. ~~Uden en vis koordinering på EU-plan kan~~ Personer, der er involveret i hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, kan forsøge at udnytte liberaliseringen af kapitalbevægelserne og den frie udveksling af finansielle tjenesteydelser, som det finansielt integrerede område indebærer, til at fremme deres kriminelle virksomhed. ***Derfor er en vis koordinering på EU-plan nødvendig. Samtidig bør målene for beskyttelse af samfundet mod kriminelle og beskyttelse af det europæiske finansielle systems stabilitet og integritet afvejes mod behovet for at skabe lovgivningsmæssige rammer, der giver virksomheder mulighed for at styrke deres virksomheder uden uforholdsmæssige udgifter. Alle krav til forpligtede enheder om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør derfor være berettigede og forholdsmæssige. [Ændring 2]***

- (3) Dette direktiv er det fjerde direktiv om håndtering af risikoen for hvidvaskning af penge. I Rådets direktiv 91/308/EØF¹ defineres hvidvaskning af penge som kriminelle handlinger i forbindelse med narkotikahandel, og kun den finansielle sektor pålægges forpligtelser. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF² udvides anvendelsesområdet både i forhold til de kriminelle handlinger og den række erhverv og aktiviteter, der er omfattet. I juni 2003 ændrede Financial Action Task Force (FATF) sine anbefalinger til at omfatte finansiering af terrorisme og indførte mere detaljerede bestemmelser om identifikation og kontrol af kunder, om situationer, hvor en større risiko for hvidvaskning af penge kan berettige til skærpede procedurer, og situationer, hvor en lavere risiko kan berettige til mere lempelige kontroller.

¹ Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EFT L 166 af 28.6.1991, s. 77).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EFT L 344 af 28.12.2001, s. 76).

Disse ændringer er afspejlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF¹ og i Kommissionens direktiv 2006/70/EF². ***Ved gennemførelsen af anbefalingerne fra FATF bør Unionen til fulde overholde sin databeskyttelseslovgivning samt Den Europæiske Unions charter (chartret) om den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder. [Ændring 3]***

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

² Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af "politisk udsat person" og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiell aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang (EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29).

- (4) Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme foregår ofte på internationalt plan. Foranstaltninger, som udelukkende træffes på nationalt plan eller endog på EU-plan uden nogen form for koordinering og samarbejde på internationalt plan, vil kun få meget begrænsede virkninger. De foranstaltninger, som EU *Unionen* træffer på dette område, bør derfor være *overensstemmelseforenelige* med *og mindst lige så strenge som andre* forholdsregler, som *der* træffes i *andre de* internationale fora.
- Skatteunddragelse og mekanismer forbundet med hemmeligholdelse og tilsløring kan bruges som strategier, der anvendes til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme for at undgå at blive opdaget. EU Unionen* bør ved sin indsats fortsat tage særligt hensyn til de anbefalinger, der er udarbejdet af FATF, ~~som er det førende og andre~~ internationale ~~organ~~ *organer* for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. For at gøre bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme mere effektiv bør direktiv 2005/60/EF og 2006/70/EF, *hvis det er relevant*, afstemmes med de nye anbefalinger fra FATF, som blev vedtaget og udvidet i februar 2012. *Det er imidlertid helt afgørende, at en sådan afstemning med de ikkebindende anbefalinger fra FATF gennemføres i fuld overensstemmelse med EU-retten, specielt hvad angår Unionens databeskyttelseslovgivning og beskyttelsen af grundlæggende rettigheder som nedfældet i chartret. [Ændring 4]*

- (4a) *Der bør rettes særlig opmærksomhed mod opfyldelsen af forpligtelserne i artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), som kræver sammenhæng i udviklingspolitikken med henblik på at dæmme op for den stigende tendens til, at hvidvaskningsaktiviteter flyttes fra industrilande til udviklingslande med mindre strenge lovgivninger om bekæmpelse af hvidvaskning af penge.*
[Ændring 5]
- (4b) *I betragtning af, at ulovlige pengestrømme, herunder især hvidvaskning af penge, tegner sig for mellem 6 og 8,7 % af udviklingslandenes BNP¹, hvilket er et beløb, der er ti gange større end Unionens og dets medlemsstaters bistand til den tredje verden, er det nødvendigt at samordne de foranstaltninger, der træffes for at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og at tage hensyn til Unionens og medlemsstaternes udviklingsstrategi og -politik, der sigter mod at bekæmpe kapitalflugt.* [Ændring 6]

¹ *Kilde: Skatteparadis og udvikling. Tilstand analyser og tiltak'', NOU (Norges offentlige utredninger) 2009.*

- (5) Desuden indebærer misbrug af det finansielle system til kanalisering af indtægter fra kriminalitet eller endog lovlige midler over til terrorformål en klar risiko for det finansielle systems integritet, funktion, renommé og stabilitet. Dette direktivs forebyggende foranstaltninger bør derfor omfatte ~~ikke blot~~ manipulation af midler, der stammer fra **grov** kriminalitet, ~~men også~~ **og** indsamling af midler eller formuegoder til terrorformål. [Ændring 7]
- (5a) *Uanset hvilke sanktioner der anvendes i medlemsstaterne, bør det primære mål for alle foranstaltninger, der træffes i henhold til dette direktiv, være at bekæmpe alle de former for praksis, der resulterer i skabelse af store ulovlige fortjenester. Der bør herved tages ethvert muligt skridt for at forhindre, at det finansielle system bliver brugt at hvidvaske disse fortjenester.* [Ændring 8]
- (6) Ved store kontantbetalinger er der risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. For at skærpe overvågningen og begrænse de risici, der er forbundet med kontantbetalinger, bør fysiske og juridiske personer, ~~som handler med varer~~, være omfattet af direktivet i det omfang, de foretager eller modtager kontantbetalinger på 7 500 EUR eller derover. Medlemsstaterne bør kunne beslutte at vedtage strengere bestemmelser, herunder at indføre en lavere tærskel. [Ændring 9]

- (6a) *Elektroniske pengeprodukter anvendes i stigende grad som en erstatning for bankkonti. Udstederne af sådanne produkter bør være underlagt strenge forpligtelser til at forhindre hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Elektroniske pengeprodukter bør dog kunne undtages fra kundelegitimationsprocedurer, hvis visse kumulative betingelser er opfyldt. Det bør kun være tilladt at anvende elektroniske penge, der udstedes uden at gennemføre kundelegitimationsprocedurer, til at købe varer og tjenesteydelser fra handlende og tjenesteudbydere, som er identificeret, og hvis identifikation verificeres af udstederen af elektroniske penge. For person-til-person-pengeoverførsler bør det ikke være tilladt at bruge elektroniske penge uden at gennemføre kundelegitimationsprocedurer. Det beløb, der er lagret elektronisk, bør være tilstrækkeligt lille for at undgå smuthuller og sikre, at en person ikke kan få en ubegrænset mængde anonyme elektroniske pengeprodukter. [Ændring 10]*
- (6b) *Ejendomsmæglere er i medlemsstaterne aktive på mange forskellige måder i forbindelse med ejendomsforretninger. For at mindske risikoen for hvidvaskning af penge i ejendomsmæglersektoren bør de være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, hvis de i forbindelse med udøvelsen af deres erhverv er involveret i finansielle transaktioner vedrørende fast ejendom. [Ændring 11]*

- (7) Notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, som defineret af medlemsstaterne, bør være underlagt direktivets bestemmelser, når de deltager i økonomiske eller selskabsretlige transaktioner, herunder rådgivning om skatteforhold, hvor der er meget stor risiko for, at disse faggruppers ydelser misbruges til at hvidvaske kriminelle indtægter eller til finansiering af terrorisme. Der bør dog ikke være nogen forpligtelse til at indberette oplysninger, der er modtaget før, under eller efter en retssag eller i forbindelse med vurderingen af en klients retsstilling. Juridisk rådgivning bør således fortsat være omfattet af tavshedspligt, medmindre den juridiske rådgiver deltager i hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller den juridiske rådgivning ydes med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, eller den pågældende ved, at klienten søger juridisk rådgivning med henblik på hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

- (8) Tjenesteydelser, der er direkte sammenlignelige, og som præsteres af de faggrupper, der er omfattet af dette direktiv, bør behandles på samme måde. For at beskytte de rettigheder, der er sikret ved chartret, bør de oplysninger, som revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, som i nogle medlemsstater kan forsvare eller repræsentere en klient i retssager eller undersøge en klients retsstilling, får adgang til under udførelsen af disse opgaver, ikke være underlagt underretningspligten i henhold til dette direktiv.

(9) Det er vigtigt udtrykkeligt at fremhæve, at "skattemæssige overtrædelser" i forbindelse med direkte og indirekte skatter er omfattet af den brede definition af "kriminel handling" i dette direktiv i overensstemmelse med de ændrede anbefalinger fra FATF. *Det Europæiske Råd gjorde den 23. maj 2013 opmærksom på behovet for samlet at tackle skatteunddragelse og -svig og bekæmpe hvidvaskning af penge i det indre marked og i forhold til ikkesamarbejdsvillige tredjelande og jurisdiktioner. Enighed om definitionen af skattemæssige overtrædelser er et vigtigt skridt i bestræbelserne på at påvise sådanne forbrydelser, og det samme gælder for offentliggørelse af visse finansielle oplysninger fra store selskaber, der opererer i Unionen opdelt efter land. Det er også vigtigt at sikre, at forpligtede enheder og andre retlige aktører, som defineret af medlemsstaterne, ikke forsøger at modvirke hensigten med dette direktiv, og at de heller ikke fremmer eller beskæftiger sig med aggressiv skatteplanlægning.* [Ændring 12]

(9a) *Medlemsstaterne bør indføre generelle regler om bekæmpelse af skatteunddragelse med henblik på at begrænse aggressiv skatteplanlægning i overensstemmelse med Kommissionens henstilling af 12. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning og OECD's statusrapport til G20 af 5. september 2013.* [Ændring 13]

- (9b) *Enheder, der har en særlig rolle i det finansielle system, såsom Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), centralbankerne i medlemsstaterne og centrale afviklingssystemer, bør, når de udfører eller letter kommercielle eller private transaktioner, så vidt muligt overholde de regler for andre forpligtede enheder, der er vedtaget i henhold til dette direktiv. [Ændring 14]*
- (10) Det er nødvendigt at identificere fysiske personer, som udøver ejendomsret til eller har rådighed over en juridisk person. Selv om en *specifik* procentuel aktiebesiddelse ikke automatisk gør det muligt at identificere den reelle ejer, er det dog ~~et forhold, som skal~~ *tages i betragtningen blandt flere faktorer ved identifikationen af den reelle ejer.* Identifikation af reelle ejere og kontrol heraf bør, hvis det er relevant, udvides til at omfatte juridiske enheder, som ejer andre juridiske enheder, og ejerskabskæden bør følges, indtil den fysiske person, som udøver ejendomsret til eller har rådighed over den juridiske person, som er kunden, er fundet. [Ændring 15]

- (11) ***Det er vigtigt at sikre og øge betalingers sporbarhed.*** Præcise og opdaterede oplysninger om den reelle ejer ***af retlige enheder, såsom juridiske personer, truste, fonde, holdingselskaber og alle andre tilsvarende eksisterende eller fremtidige retlige arrangementer,*** er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som måske ellers skjuler deres identitet bag selskabsstrukturer. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at selskaber opbevarer oplysninger om deres reelle ejerskab og stiller ~~disse~~ ***tilstrækkelige, nøjagtige og ajourførte*** oplysninger til rådighed ~~før~~ ***gennem centrale offentlige registre, online og i et åbent dataformat i overensstemmelse med Unionens databeskyttelsesregler og retten til privatlivets fred som nedfældet i chartret. Der bør gives adgang til disse registre til kompetente myndigheder, navnlig finansielle efterretningsenheder*** og forpligtede enheder, ***samt til offentligheden efter forudgående identifikation af den person, der ønsker at få adgang til oplysningerne, og eventuelt mod betaling af et gebyr.*** Endvidere bør forvaltere af truste underrette forpligtede enheder om deres status.

(11a) Hvis medlemsstaterne opretter registre over reelt ejerskab, vil det betyde en væsentlig styrkelse af bekæmpelsen af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme, korrupsion, skattemæssige overtrædelser, svig og andre økonomiske forbrydelser. Dette kan opnås ved at forbedre de eksisterende selskabsregistres funktion i medlemsstaterne. Det er afgørende, at registrene sammenkobles, hvis oplysningerne heri skal kunne udnyttes effektivt, på grund af forretningstransaktioners grænseoverskridende karakter. Sammenkobling af selskabsregistre i hele Unionen kræves allerede i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/17/EU¹ og bør videreudvikles. [Ændring 17]

¹ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/17/EU af 13. juni 2012 om ændring af Rådets direktiv 89/666/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/56/EF og 2009/101/EF for så vidt angår sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre (EUT L 156 af 16.6.2012, s. 1).*

(11b) De teknologiske fremskridt har givet redskaber, hvormed forpligtede enheder kan kontrollere identiteten af deres kunder, når visse transaktioner finder sted. Sådanne teknologiske forbedringer bibringer virksomheder og kunder tids- og omkostningseffektive løsninger, og der bør derfor tages højde for dem, når der foretages en risikovurdering. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne og forpligtede enheder bør være proaktive i forbindelse med bekæmpelsen af nye og innovative metoder til hvidvaskning af penge, samtidig med at de respekterer de grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred og databeskyttelse. [Ændring 18]

(12) Dette direktiv bør også gælde, hvis de forpligtede enheder, der er omfattet heraf, udfører deres aktiviteter over internettet.

(12a) EU-repræsentanterne i EBRD's styrende organer bør tilskynde EBRD til at gennemføre bestemmelserne i dette direktiv og på dens websted offentliggøre en politik for bekæmpelse af hvidvaskning af penge, herunder detaljerede procedurer til gennemførelse af dette direktiv. [Ændring 19]

- (13) Det giver anledning til bekymring, at spillektoren anvendes til at hvidvaske udbyttet af kriminelle handlinger. For at begrænse de risici, der er forbundet med sektoren, og skabe lighed mellem udbydere af spiltjenester, bør det pålægges alle udbydere af spiltjenester at gennemføre kundelegitimationsprocedurer for transaktioner på 2 000 EUR og derover, som gennemføres på én gang. ***Der bør ved gennemførelsen af disse legitimationsprocedurer anvendes en risikobaseret tilgang, som afspejler de forskellige risici i forbindelse med forskellige typer af spiltjenester, og om de indebærer høj eller lav risiko for hvidvaskning af penge. Bør også tages hensyn til de særlige kendetegn ved forskellige typer af spil, f.eks. ved at skelne mellem kasinoer, onlinespil og andre udbydere af spiltjenester.*** Medlemsstaterne bør overveje at anvende denne tærskel på indkassering af gevinster og i forbindelse med indsatser. Udbydere af spiltjenester ~~med fysiske lokaler (f.eks. kasinoer eller spillehuse)~~ bør sikre, at kundelegitimationsprocedurer, som gennemføres ved indgangen ~~til lokalene,~~ kan sættes i forbindelse med de transaktioner, kunderne foretager ~~i lokalene.~~
- [Ændring 20]**

- (13a) *Hvidvaskning af penge antager stadig mere sofistikerede former og omfatter også ulovlige og undertiden lovlige væddemål, navnlig i tilknytning til sportsbegivenheder. Der er opstået nye former for lukrativ organiseret kriminalitet såsom aftalt spil, som har udviklet sig til en indbringende form for kriminel handling forbundet med hvidvaskning af penge. [Ændring 21]*
- (14) Risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er ikke ens i alle tilfælde. Derfor bør der anvendes en *holistisk* risikobaseret tilgang, *som er baseret på minimumsstandarder*. Den risikobaserede tilgang er ikke ensbetydende med, at medlemsstaterne og de forpligtede enheder indtager en ubehørigt eftergivende holdning. Den indebærer, at der gøres brug af evidensbaseret beslutningstagning, således at det bliver lettere at fokusere på de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som ~~EU~~ *Unionen* og de personer, som driver forretningsaktiviteter i ~~EU~~ *Unionen*, konfronteres med. [Ændring 22]

- (15) Hvis medlemsstaterne **og Unionen** skal identificere, forstå og begrænse de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, de konfronteres med, skal den risikobaserede tilgang understøttes. Betydningen af en overnational tilgang til identifikation af risici er anerkendt på internationalt plan, og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) ("EBA"), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010¹, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) ("EIOPA"), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010² og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) ("ESMA"), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010³, bør have til opgave at afgive udtalelser om de risici, der påvirker den finansielle sektor, **og bør i samråd med medlemsstaterne udvikle minimumsstandarder for risikovurderinger foretaget af de kompetente nationale myndigheder. Denne proces bør så vidt muligt inddrage relevante interessenter gennem offentlige høringer.** [Ændring 23]

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

- (16) Resultaterne af risikovurderinger på medlemsstatsniveau bør, hvis det er passende, stilles til rådighed for forpligtede enheder *i tilstrækkelig god tid*, således at de kan identificere, forstå og begrænse deres egne risici. [Ændring 16]
- (17) ~~Medlemsstaterne bør, hvis det er passende, udveksle resultaterne af deres risikovurderinger~~ *For bedre at kunne forstå og begrænse risici på EU-niveau bør der iværksættes en overnational risikoanalyse med henblik på effektivt at identificere de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som det indre marked er udsat for. Europa-Kommissionen bør forpligte medlemsstaterne til effektivt at håndtere de scenarier, som anses for højrisikosituationer. Medlemsstaterne bør i øvrigt, hvis det er passende, udveksle resultaterne af deres risikovurderinger med hinanden, Kommissionen samt EBA, EIOPA og ESMA med hinanden, og med Kommissionen, EBA, EIOPA og ESMA (samlet benævnt "ESA'erne"), således at de bedre kan forstå og begrænse risici på EU-niveau.* [Ændring 25]
- (18) Der bør ved anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv tages hensyn til de kendetegn og behov, der gør sig gældende for mindre forpligtede enheder, som falder ind under direktivet, og sikres en passende behandling i forhold til mindre forpligtede enheders særlige behov og forretningsaktiviteternes art.

- (19) Risici er i sig selv variable størrelser, og de kan, enten alene eller sammen, øge eller mindske de mulige risici og har derfor betydning for omfanget af de forebyggende foranstaltninger, f.eks. kundelegitimationsprocedurerne. I nogle tilfælde bør der derfor anvendes skærpede kundelegitimationskrav, og i andre tilfælde kan lempelige kundelegitimationskrav være passende.
- (20) Det bør erkendes, at der i visse situationer er større risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Selv om alle kunders identitet og forretningsprofil bør fastlægges, er der tilfælde, hvor der er behov for særligt strenge kundelegitimations- og kontrolprocedurer.

(21) Dette gælder især ~~forretningsforbindelser~~ **forbindelser** med personer, der beklæder eller har beklædt vigtige offentlige poster, især personer fra lande, hvor der er udbredt korrupsion, **i Unionen og internationalt**. Sådanne forbindelser kan især udsætte finanssektoren for betydelige risici med hensyn til omdømme og retlige risici. De internationale bestræbelser på at bekæmpe korrupsion berettiger også til øget opmærksomhed omkring sådanne tilfælde og til gennemførelse af passende skærpede kundelegitimationsprocedurer over for personer, som har eller har haft et højerestående hverv i hjemlandet eller udlandet, eller fremtrædende personer i internationale organisationer. [Ændring 26]

(21a) ***Behovet for skærpede kundelegitimationsprocedurer over for personer, som har eller har haft et højerestående hverv i hjemlandet eller i udlandet, og fremtrædende personer i internationale organisationer bør imidlertid ikke føre til en situation, hvor lister med oplysninger om sådanne personer handles med kommercielle formål. Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger for at forbyde sådanne aktiviteter.*** [Ændring 27]

(22) Indhentning af den øverste ledelses godkendelse ved etablering af forretningsforbindelser behøver ikke i alle tilfælde indebære, at der skal indhentes godkendelse fra bestyrelsen. En sådan godkendelse bør kunne gives af en person med tilstrækkeligt kendskab til instituttets risikoeksponering over for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og med tilstrækkelig anciennitet til at træffe beslutninger, som påvirker dets risikoeksponering.

(22a) *Det er meget vigtigt, at Unionen udvikler en fælles tilgang og en fælles politik imod ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, som udgør smuthuller i bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Medlemsstaterne bør til det formål handle på grundlag af og direkte anvende alle lister over lande, der offentliggøres af FATF, i deres nationale ordninger for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. I øvrigt bør medlemsstaterne og Kommissionen identificere andre ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner på grundlag af alle tilgængelige oplysninger. Kommissionen bør udvikle en fælles tilgang til foranstaltninger, der skal træffes for at beskytte det indre markeds integritet mod ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner. [Ændring 28]*

- (23) For at undgå, at gentagne kundelegitimationsprocedurer fører til forsinkelser og ineffektivitet, bør det med forbehold af passende sikkerhedsforanstaltninger være tilladt for de forpligtede enheder at modtage nye kunder, som er identificeret andetsteds. Benytter en forpligtet enhed sig af tredjemand, påhviler det endelige ansvar for gennemførelsen af kundeidentifikationsprocedurerne den forpligtede enhed, som kunden modtages i. Tredjemand, eller den person, som har præsenteret kunden, bør også, for så vidt hans relation til kunden er omfattet af direktivet, fortsat være ansvarlig for opfyldelse af dette direktivs krav, herunder kravet om at give underretning om mistænkelige transaktioner samt om opbevaring af registreringer.

- (24) I tilfælde af agentur- eller udliciteringsforhold på kontraktbasis mellem forpligtede enheder og eksterne fysiske eller juridiske personer, der ikke er omfattet af dette direktiv, kan disse agenter eller udliciterende personer som en del af de forpligtede enheder kun ud fra kontrakten og ikke ud fra direktivet være forpligtet til at forebygge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Ansvaret for at efterkomme dette direktiv bør fortsat *primært* påhvile den forpligtede enhed, ~~der er omfattet af direktivet.~~ *Endvidere bør medlemsstaterne sikre, at sådanne tredjeparter kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages i henhold til dette direktiv. [Ændring 29]*

- (25) Alle medlemsstaterne har oprettet eller bør oprette *operationelt uafhængige og autonome* finansielle efterretningsenheder, der skal indsamle og analysere de oplysninger, de modtager, med henblik på at påvise forbindelser mellem mistænkelige transaktioner og den underliggende kriminelle aktivitet for at forebygge og bekæmpe hvidvaskning af penge. Der bør gives underretning om mistænkelige transaktioner til den finansielle efterretningsenhed, der bør optræde som medlemsstatens center for modtagelse, analyse og formidling til de kompetente myndigheder af underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger vedrørende potentiel hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Dette forpligter ikke medlemsstaterne til at ændre deres eksisterende underretningssystemer, hvis underretningen foretages gennem anklagemyndigheden eller andre retshåndhævende myndigheder, når blot oplysningerne fremsendes hurtigt og ufiltreret til de finansielle efterretningsenheder, således at disse kan udføre deres opgaver, herunder internationalt samarbejde med andre finansielle efterretningsenheder, tilfredsstillende. ***Det er vigtigt, at medlemsstaterne både giver de finansielle efterretningsenheder de nødvendige ressourcer til at sikre, at de har fuld operationel kapacitet til håndtering af de aktuelle udfordringer i forbindelse med hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, samtidig med at de respekterer de grundlæggende rettigheder, herunder retten til privatlivets fred og databeskyttelse.*** [Ændring 30]

- (26) Som undtagelse fra det generelle forbud mod at udføre mistænkelige transaktioner kan forpligtede enheder gennemføre sådanne transaktioner, inden de underretter de kompetente myndigheder, såfremt det er umuligt at undlade at udføre transaktionen eller en sådan undladelse vil kunne hindre retsforfølgelse af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Dette bør dog ikke tilsidesætte de internationale forpligtelser, som medlemsstaterne i overensstemmelse med de relevante resolutioner fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd har indgået til omgående at indefryse midler eller andre aktiver tilhørende terrorister, terrororganisationer eller dem, som finansierer terrorisme.
- (26a) *Eftersom en meget stor del af de ulovlige pengestrømme ender i skattely, bør Unionen øge presset på disse lande for at få dem til at samarbejde med henblik på at bekæmpe hvidvaskning af penge og terrorfinansiering. [Ændring 31]*

- (27) Medlemsstaterne bør have mulighed for at udpege et passende selvregulerende organ for de erhverv, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), som den myndighed, der skal underrettes i første omgang i stedet for den finansielle efterretningsenhed. I overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis er et system, som i første instans indebærer underretning af et selvregulerende organ, et vigtigt middel til at beskytte grundlæggende rettigheder i forhold til den underretningspligt, som påhviler advokater.
- (28) I det omfang en medlemsstat har besluttet at gøre brug af undtagelserne i artikel 33, stk. 2, kan den give det selvregulerende organ, der repræsenterer de personer, som er omhandlet i nævnte artikel, tilladelse til eller pålæg om ikke at underrette den finansielle efterretningsenhed om oplysninger, det har modtaget fra disse personer under de forhold, der er omfattet af nævnte artikel.

- (29) Der har været en række tilfælde, hvor *enkeltpersoner, herunder* medarbejdere *og repræsentanter*, som indberetter mistanke om hvidvaskning af penge, er blevet udsat for trusler eller repressalier. Selv om dette direktiv ikke kan blande sig i medlemsstaternes retsprocedurer, er der her tale om et spørgsmål af væsentlig betydning for en effektiv forebyggelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Medlemsstaterne bør være opmærksomme på dette problem og bør gøre, hvad de kan, for at beskytte *enkeltpersoner, herunder* medarbejdere *og repræsentanter*, mod trusler eller repressalier *og mod anden ugunstig behandling eller andre negative konsekvenser, idet de gør det lettere for dem at indberette mistanke, og dermed styrke bekæmpelsen af hvidvaskning af penge*. [Ændring 32]
- (30) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF¹ finder som i national lovgivning anvendelse på behandling af personoplysninger i medfør af dette direktiv.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

(30a) *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹ finder anvendelse på EU-institutionernes og -organernes behandling af personoplysninger i forbindelse med dette direktiv. [Ændring 33]*

(31) Visse aspekter ved gennemførelsen af dette direktiv indebærer indsamling, analyse, opbevaring og udveksling af data. For at opfylde kravene i dette direktiv bør det være tilladt at behandle personoplysninger, herunder at gennemføre kundelegitimationsprocedurer samt løbende overvågning, undersøgelse og indberetning af usædvanlige og mistænkelige transaktioner, at identificere en juridisk persons eller et retligt arrangements reelle ejer, **at identificere en politisk udsat person**, for kompetente myndigheder at udveksle oplysninger samt for finansieringsinstitutter **og forpligtede enheder** at udveksle oplysninger. De indsamlede personoplysninger bør begrænses til det, der er strengt nødvendigt for at opfylde kravene i dette direktiv, og bør ikke anvendes til andre formål i strid med direktiv 95/46/EF. Det bør navnlig være strengt forbudt at anvende personoplysninger til kommercielle formål. [Ændring 34]

¹ *Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).*

- (32) Alle medlemsstaterne anser bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme for at være en vigtig samfundsinteresse. ***Bekæmpelsen af disse problemer kræver en beslutsom politisk indsats og samarbejde på alle niveauer.*** [Ændring 35]
- (32a) ***Det er særdeles vigtigt, at investeringer, der medfinansieres over EU-budgettet, opfylder de højeste standarder for at forhindre økonomisk kriminalitet, herunder korrupsion og skatteunddragelse. EIB vedtog derfor i 2008 interne retningslinjer, der omhandlede en politik til forhindring og modvirkning af ulovlig adfærd i forbindelse med Den Europæiske Investeringsbanks aktiviteter med artikel 325 i TEUF, artikel 18 i EIB's vedtægter og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002¹ som retsgrundlag. Som følge af vedtagelsen af politikken bør EIB rapportere om mistanke eller påståede tilfælde af hvidvaskning af penge, der påvirker projekter, operationer og transaktioner, som EIB har støttet, til den luxembourgske finansielle efterretningsenhed.*** [Ændring 36]
- ~~(33) Dette direktiv berører ikke beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, herunder bestemmelserne i rammeafgørelse 2008/977/RIA.~~ [Ændring 37]

¹ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EUT L 248 af 16.9.2002, s. 1).

- (34) Den registreredes ret til indsigt finder anvendelse på de personoplysninger, der behandles med henblik på dette direktiv. Men hvis registrerede får indsigt i oplysninger, som findes i underretninger om mistænkelige transaktioner, vil det i høj grad undergrave effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Derfor kan det være berettiget at begrænse denne ret i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 95/46/EF. ***Sådanne begrænsninger bør imidlertid opvejes af de effektive beføjelser, der gives til databeskyttelsesmyndighederne, herunder indirekte adgangsbeføjelser, som fastsat i direktiv 95/46/EF, til ex officio eller på basis af en klage at undersøge krav vedrørende problemer med behandlingen af personoplysninger. Dette bør navnlig omfatte adgang til datafilen hos den forpligtede enhed. [Ændring 38]***
- (35) Personer, der blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med et kredit- eller finansieringsinstitut, henhører ikke under dette direktivs anvendelsesområde, og det samme gælder fysiske eller juridiske personer, der blot leverer kredit- eller finansieringsinstitutter et meddelelsessystem eller andet støttesystem til fondoverførsel eller et clearing- og betalingssystem.

- (36) Hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er internationale problemer, og bestræbelserne på at bekæmpe dem bør foregå på internationalt plan. Når EU's kredit- eller finansieringsinstitutter har filialer eller datterselskaber i tredjelande, hvor lovgivningen på dette område er mangelfuld, bør de for at undgå anvendelse af meget forskellige standarder inden for instituttet eller gruppen af institutter anvende EU-standarder eller gøre de kompetente myndigheder i hjemlandet opmærksomme på, at det er umuligt at anvende sådanne standarder.
- (37) Forpligtede enheder bør så vidt muligt have en tilbagemelding om, hvorvidt deres indberetninger af mistænkelige transaktioner er nyttige, og hvordan de følges op. For at gøre dette muligt og for at kontrollere, hvor effektive systemerne for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er, bør medlemsstaterne føre relevante statistikker og søge at forbedre dem. For at forbedre kvaliteten af de statistiske data, der indsamles på EU-niveau, og deres indbyrdes sammenhæng bør Kommissionen følge situationen i hele ~~EU~~ **Unionen** med hensyn til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og regelmæssigt offentliggøre oversigter, *herunder en evaluering af nationale risikovurderinger. Kommissionen bør udarbejde den første sådanne oversigt senest et år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.* [Ændring 39]

- (37a) *Medlemsstaterne bør ikke alene sikre, at forpligtede enheder opfylder de pågældende regler og retningslinjer, men også råde over systemer, der rent faktisk minimerer risikoen for hvidvaskning af penge inden for disse enheder. [Ændring 40]*
- (37b) *For at kunne kontrollere, hvor effektive systemerne til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er, bør medlemsstaterne føre og forbedre de relevante statistikker. For yderligere at forbedre kvaliteten af de statistiske data, der indsamles på EU-niveau, og deres indbyrdes sammenhæng bør Kommissionen følge situationen i hele Unionen med hensyn til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og regelmæssigt offentliggøre oversigter. [Ændring 41]*
- (38) De kompetente myndigheder bør for så vidt angår vekselkontorer, udbydere af tjenester til trustere og selskaber eller udbydere af spiltjenester sikre, at de personer, som i praksis leder sådanne enheders drift, samt sådanne enheders reelle ejere besidder den fornødne egnethed og hæderlighed. Som minimum bør kriterierne for at afgøre, om en person besidder den fornødne egnethed og hæderlighed, afspejle behovet for at beskytte sådanne enheder mod at blive misbrugt af deres ledere eller egentlige ejere med kriminelle formål for øje.

- (39) Da hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er af tværnational karakter, er koordinering og samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder i EU af allerstørste betydning. Indtil videre er dette samarbejde kun behandlet i Rådets afgørelse 2000/642/RIA¹. For at sikre en bedre koordinering og et bedre samarbejde mellem finansielle efterretningsenheder, navnlig for at sikre, at underretninger om mistænkelige transaktioner når frem til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, hvor underretningen vil gøre størst gavn, bør der indarbejdes mere detaljerede, mere omfattende og opdaterede bestemmelser i dette direktiv.
- (40) Det er navnlig vigtigt at forbedre udveksling af oplysninger mellem finansielle efterretningsenheder i ~~EU~~ **Unionen** for at imødegå det tværnationale aspekt ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Medlemsstaterne bør tilskynde til brug af sikre faciliteter til udveksling af oplysninger, ~~navnlig det decentrale computernetværk FIU.net~~ og de teknikker, som ~~netværket~~ *sådanne faciliteter* tilbyder.
- [Ændring 42]

¹ Rådets afgørelse 2000/642/RIA af 17. oktober 2000 om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder, for så vidt angår udveksling af oplysninger (EFT L 271 af 24.10.2000, s. 4).

(41) Da det er vigtigt at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne i deres nationale lovgivning fastsætte effektive sanktioner, som er forholdsmæssige og har afskrækkende virkning, og som skal iværksættes, hvis de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, ikke efterkommes. På indeværende tidspunkt har medlemsstaterne en række forskellige administrative foranstaltninger og sanktioner, som de kan tage i brug i tilfælde af overtrædelse af de centrale forebyggende foranstaltninger. Denne forskelligartethed kan skade bestræbelserne for at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og ~~EU's~~ *Unionens* svar risikerer at blive opsplittet. Dette direktiv bør derfor omfatte en række administrative foranstaltninger og sanktioner, som medlemsstaterne kan anvende i tilfælde af systematisk tilsidesættelse af krav om kundelegitimationsprocedurer, opbevaring af registreringer, underretning om mistænkelige transaktioner og forpligtede enheders interne kontroller. Denne række af foranstaltninger og sanktioner bør favne så vidt, at medlemsstaterne og de kompetente myndigheder kan tage højde for de forskelle, der gør sig gældende mellem forpligtede enheder, navnlig mellem finansieringsinstitutter og andre forpligtede enheder, for så vidt angår størrelse, kendetegn, *risikoniveau* og aktivitetsområder. Når medlemsstaterne anvender dette direktiv, bør de sikre, at administrative foranstaltninger og sanktioner i henhold til dette direktiv og strafferetlige sanktioner i henhold til national lovgivning er i overensstemmelse med *ne bis in idem*-princippet.

[Ændring 43]

- (42) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da ESA'erne sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, vil det være rationelt og hensigtsmæssigt at lade disse myndigheder få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.
- (42a) *Med henblik på at give de kompetente myndigheder og forpligtede enheder bedre mulighed for at vurdere risiciene i forbindelse med visse transaktioner bør Kommissionen opstille en liste over de jurisdiktioner uden for Unionen, som har indført regler og bestemmelser, som svarer til dem, der er fastsat i dette direktiv.*
[Ændring 44]
- (43) Kommissionen bør vedtage udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder udarbejdet af ESA'erne i henhold til artikel 42 i dette direktiv ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

- (44) I betragtning af de meget omfattende ændringer, der er behov for i direktiv 2005/60/EF og 2006/70/EF, bør direktiverne af hensyn til klarheden og sammenhængen slås sammen og erstattes.
- (45) Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte det finansielle system ved at forebygge, undersøge og konstatere hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, da individuelle foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne til beskyttelse af deres finansielle systemer kan være uforenelige med det indre markeds funktion og med retsstatens og Unionens fundamentale retsgrundsætninger, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(46) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i chartret, navnlig respekten for privatliv og familieliv, *uskyldsformodningen*, retten til beskyttelse af personoplysninger, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, forbuddet mod forskelsbehandling og retten til adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol samt retten til et forsvar.
[Ændring 45]

(47) Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med artikel 21 i chartret, som forbyder enhver forskelsbehandling, sikre, at dette direktiv, for så vidt angår risikovurderinger i forbindelse med kundelegitimationskrav, gennemføres uden forskelsbehandling.

- (48) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (48a) *Medlemsstaterne og forpligtede enheder er bundet af Rådets direktiv 2000/43/EF¹, når de anvender dette direktiv eller national lovgivning til gennemførelse af nærværende direktiv [Ændring 46]*
- (48b) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgav sin udtalelse af 4. juli 2013²
-

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

¹ *Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22).*

² *EUT C 32 af 4.2.2014, s. 9.*

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Afdeling 1

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

1. Medlemsstaterne sikrer, at hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme forbydes.
2. Følgende handlinger betragtes i forbindelse med dette direktiv som hvidvaskning af penge, hvis de begås forsætligt:
 - a) konvertering eller overførsel af formuegoder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling, med det formål at fortie eller tilsløre formuegodernes ulovlige oprindelse, *at undgå indefrysnings- eller konfiskationskendelser eller* at hjælpe personer, som er involveret i en sådan handling, til at unddrage sig de retlige konsekvenser af disse personers handlinger [**Ændring 47**]

- b) fortielse eller tilsløring af formuegodernes art, oprindelse, lokalisering, disposition eller bevægelser eller af ejendomsretten til disse formuegoder eller dertil knyttede rettigheder, vel vidende, at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
 - c) erhvervelse, besiddelse eller anvendelse af formuegoder, vel vidende - ved modtagelsen af disse goder - at de stammer fra en kriminel handling eller fra medvirken i en sådan handling
 - d) medvirken i en af de handlinger, som er nævnt under litra a), b) og c), samarbejde om eller forsøg på at begå en sådan handling, hjælp, tilskyndelse eller rådgivning med henblik på en sådan handling eller lettelse af dens gennemførelse.
3. Der foreligger hvidvaskning af penge, uanset om de handlinger, som har frembragt de formuegoder, der skal hvidvaskes, blev gennemført på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.

4. I dette direktiv forstås ved "finansiering af terrorisme": levering eller indsamling af midler på en hvilken som helst måde, både direkte og indirekte, med den hensigt at anvende dem eller med viden om, at de vil blive anvendt, helt eller delvist, til at gennemføre en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA ¹, ændret ved Rådets rammeafgørelse 2008/919/RIA².
5. Den viden, den hensigt eller det formål, der skal foreligge som gerningsindhold i de handlinger, der er omhandlet i stk. 2 og 4, kan fastslås på grundlag af objektive faktiske forhold.

¹ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

² Rådets rammeafgørelse 2008/919/RIA af 28. november 2008 om ændring af rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme (EUT L 330 af 9.12.2008, s. 21).

Artikel 2

1. Dette direktiv gælder for følgende forpligtede enheder:
 - 1) kreditinstitutter
 - 2) finansieringsinstitutter
 - 3) følgende fysiske eller juridiske personer under udøvelsen af deres erhverv:
 - a) revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere
 - b) notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, når de på deres klients vegne og for dennes regning deltager i en hvilken som helst finansiel transaktion eller en transaktion vedrørende fast ejendom eller bistår ved planlægningen eller udførelsen af transaktioner for deres klient i forbindelse med:
 - i) køb og salg af fast ejendom eller virksomheder
 - ii) forvaltning af klienters penge, værdipapirer eller andre aktiver
 - iii) åbning eller forvaltning af bank-, opsparings- eller værdipapirkonti
 - iv) tilvejebringelse af nødvendig kapital til oprettelse, drift eller ledelse af selskaber
 - v) oprettelse, drift eller ledelse af truster, *fonde*, *investeringsforeninger*, selskaber eller lignende strukturer

[Ændring 48]

- c) udbydere af tjenesteydelser til truster eller selskaber, der ikke i forvejen er omfattet af litra a) eller b)
- d) ejendomsmæglere, herunder udlejningsformidlere, *for så vidt som de er involveret i de finansielle transaktioner* [Ændring 49]
- e) andre fysiske eller juridiske personer, der handler med varer *eller tjenesteydelser*, hvis der betales med eller modtages kontantbeløb på mindst 7 500 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet [Ændring 50]
- f) udbydere af spiltjenester.

Med undtagelse af kasinoer kan medlemsstaterne beslutte at undtage visse spiltjenester som omhandlet i første afsnit, stk. 3, litra f), helt eller delvist fra de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv på grundlag af den lave risiko, som tjenesternes karakter indebærer, på grundlag af nationale risikovurderinger. Før de anvender en sådan undtagelse, skal medlemsstaterne ansøge om Kommissionens godkendelse. [Ændring 153]

2. Medlemsstaterne kan beslutte, at fysiske og juridiske personer, der udøver en finansiel aktivitet lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang, således at der kun er ringe risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, ikke er omfattet af dette direktiv, forudsat at den fysiske eller juridiske person opfylder følgende kriterier:

- a) den finansielle aktivitet er begrænset målt i absolutte beløb
- b) den finansielle aktivitet er begrænset på transaktionsbasis
- c) den finansielle aktivitet er ikke hovedaktiviteten
- d) den finansielle aktivitet er en supplerende aktivitet og har direkte sammenhæng med hovedaktiviteten
- e) hovedaktiviteten er ikke en aktivitet, der er omhandlet i stk. 1, med undtagelse af den aktivitet, der er nævnt i stk. 1, nr. 3), litra e)
- f) den finansielle aktivitet udbydes kun til hovedaktivitetens kunder og ikke til offentligheden generelt.

Første afsnit gælder ikke for juridiske og fysiske personer, der foretager pengeoverførsler som defineret i artikel 4, nr. 13), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF¹.

3. Med henblik på stk. 2, litra a), kræver medlemsstaterne, at den samlede omsætning for den finansielle aktivitet ikke overstiger en tærskel, der skal være tilstrækkeligt lav. Tærsklen fastsættes på nationalt plan og afhænger af, hvilken type finansiell aktivitet der er tale om.
4. Med henblik på stk. 2, litra b), anvender medlemsstaterne en maksimumstærskel pr. kunde og transaktion, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der synes at være forbundne. Tærsklen fastsættes på nationalt plan og afhænger af, hvilken type finansiell aktivitet der er tale om. Den skal være tilstrækkeligt lav til at sikre, at de pågældende transaktionstyper er en uanvendelig og ineffektiv metode til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og den må ikke overstige 1 000 EUR.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1).

5. Med henblik på stk. 2, litra c), kræver medlemsstaterne, at omsætningen for den finansielle aktivitet ikke overstiger 5 % af den pågældende fysiske eller juridiske persons samlede omsætning.
6. Ved vurderingen af risikoen for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme med henblik på denne artikel er medlemsstaterne specielt opmærksomme på enhver finansiell aktivitet, som på grund af dens karakter særlig sandsynligt kan anses for at blive anvendt eller misbrugt til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.
7. Alle beslutninger efter denne artikel skal begrundes. Medlemsstaterne sørger for, at der er mulighed for at tilbagetrække beslutningen, hvis omstændighederne ændres.
8. Medlemsstaterne indfører risikobaserede overvågningsforanstaltninger eller træffer andre passende foranstaltninger for at sikre, at den undtagelse, som indrømmes ved beslutninger efter denne artikel, ikke misbruges.

Artikel 3

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "kreditinstitut": et foretagende som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013¹ samt filialer deraf som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 17), i nævnte forordning, som er beliggende i Unionen, hvad enten dets hjemsted er beliggende i Unionen eller i et tredjeland
- 2) "finansieringsinstitut":
 - a) et foretagende, som ikke er et kreditinstitut, og hvis hovedaktivitet er at udøve en eller flere af aktiviteterne anført i punkt 2-12 og punkt 14 og 15 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU², herunder vekselkontorer
 - b) et forsikringsselskab, der er behørigt godkendt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF³, for så vidt som det udøver aktiviteter, der er omfattet af nævnte direktiv

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EFT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

- c) et investeringsselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU¹
 - d) et institut for kollektiv investering, der markedsfører sine andele eller aktier
 - e) et foretagende, der udøver forsikringsformidling, jf. artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF², bortset fra forsikringsmæglere som omhandlet i nævnte direktivs artikel 2, nr. 7), hvis de formidler livsforsikringer og andre investeringsrelaterede forsikringer
 - f) filialer, der er beliggende i Unionen og er oprettet af finansieringsinstitutter, som er omhandlet i litra a)-e), der er beliggende i Unionen, hvad enten dets hjemsted er beliggende i Unionen eller uden for EU
- 3) "formuegoder": aktiver af enhver art, hvad enten der er tale om løsøre eller fast ejendom, materielle eller immaterielle aktiver, samt juridiske dokumenter eller instrumenter, herunder elektroniske eller digitale, der tjener som bevis for ejendomsretten til eller rettigheder over sådanne aktiver

¹ Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling (EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3).

- 4) "kriminal handling": enhver form for strafbar deltagelse i følgende alvorlige lovovertrædelser:
- a) handlinger, der er omhandlet i artikel 1-4 i rammeafgørelse 2002/475/RIA, ændret ved rammeafgørelse 2008/919/RIA
 - b) enhver af de lovovertrædelser, der er henvist til i artikel 3, stk. 1, litra a), i De Forenede Nationers Konvention af 1988 imod ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer (Wienerkonventionen)
 - c) kriminelle organisationers handlinger som defineret i artikel 1 i Rådets fælles aktion 98/733/RIA¹
 - d) svig, som skader Unionens finansielle interesser, i hvert fald grov svig, som defineret i artikel 1, stk. 1, og artikel 2 i konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser²

¹ Rådets fælles aktion 98/733/RIA af 21. december 1998 om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT L 351 af 29.12.1998, s. 1).

² EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

- e) korrupsion
 - f) alle lovovertrædelser, herunder skattemæssige lovovertrædelser i forbindelse med direkte og indirekte skatter, som kan medføre frihedsstraf eller en sikkerhedsforanstaltning på maksimalt over et år eller for de stater vedkommende, der i deres retssystem har en minimumstærskel for overtrædelser, alle overtrædelser, der kan medføre frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning på minimum over seks måneder
- 4a) ***"selvregulerende organ": et organ, der via national lovgivning har beføjelse til at fastlægge forpligtelser og regler for et bestemt erhverv eller et bestemt økonomisk aktivitetsområde, som skal overholdes af fysiske og juridiske personer inden for dette erhverv eller område [Ændring 53]***

5) "reel ejer": den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer kunden og/eller den fysiske person, efter hvis ordre en transaktion eller handling gennemføres, og omfatter mindst

a) for selskaber:

i) den eller de fysiske personer, der i sidste instans ejer eller kontrollerer en retlig enhed ved direkte eller indirekte ejerskab eller kontrol over en tilstrækkelig procentdel af aktierne eller stemmerettighederne i denne retlige enhed, bl.a. ved hjælp af beholdninger af ihændeleveraktier, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

En procentdel på 25 % plus én aktie, *som indehaves af en fysisk person*, betragtes ***under alle omstændigheder*** som dokumentation for ejerskab eller kontrol ved hjælp af aktiebeholdninger og gælder for hvert niveau af direkte eller indirekte ejerskab; *en aktiebeholdning på 25 % plus én aktie i kunden, som indehaves af en virksomhed, der kontrolleres af en fysisk person, eller af flere virksomheder, der kontrolleres af den samme fysiske person, er tegn på indirekte ejerskab; kontrolbegrebet fastlægges bl.a. i henhold til kriterierne fastsat i artikel 22, stk. 1-5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU¹; dette berører dog ikke medlemsstaternes ret til at beslutte, at en lavere procentdel kan betragtes som dokumentation for ejerskab eller kontrol;*

- ii) hvis der er nogen form for tvivl om, hvorvidt den eller de personer, der er identificeret i nr. i), er den eller de reelle ejere, ***eller ingen person kan findes i henhold til nr. i), efter at der er truffet alle de nødvendige foranstaltninger***, den fysiske person, der udøver kontrol over ledelsen af en retlig enhed ved hjælp af andre midler, ***og som kan omfatte de øverste ledere***

¹

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

ii) såfremt der ikke er identificeret nogen fysisk person, jf. nr. i) eller ii), den fysiske person, der har den øverste ledelse, i hvilket tilfælde de forpligtede enheder skal føre registre over de foranstaltninger, der træffes for at identificere det reelle ejerskab, jf. nr. i) og ii), for at dokumentere, at det ikke er muligt at identificere sådanne personer

b) for retlige enheder som fonde og retlige arrangementer som truste, der administrerer og distribuerer midler:

- i) den fysiske person, der udøver kontrol over mindst 25 % af formuegoderne i et retligt arrangement eller en retlig enhed, samt
- ii) såfremt de fremtidige modtagere allerede kendes, den fysiske person, der modtager mindst 25 % af formuegoderne i et retligt arrangement eller en retlig enhed, eller

iii) såfremt de enkeltpersoner, der skal nyde godt af det retlige arrangement eller den retlige enhed, endnu ikke kendes, den gruppe personer, i hvis hovedinteresse det retlige arrangement eller den retlige enhed er oprettet eller fungerer. For så vidt angår modtagere af trusters formue, som er identificeret ved hjælp af kendetegn eller gruppe, indhenter forpligtede enheder tilstrækkelige oplysninger om modtageren til med sikkerhed at vide, at de kan bestemme modtagerens identitet på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller når modtageren agter at udøve sin ret

iiia) for trusters identiteten af stifteren, forvalteren eller forvalterne, protektoren (hvis det er relevant), den begunstigede eller gruppen af begunstigede og identiteten af enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol i sidste instans over trusten (herunder gennem en kæde af kontrol eller ejerskab). [Ændring 54]

- 6) "udbydere af tjenesteydelser til trustere eller selskaber": en fysisk eller juridisk person, der erhvervsmæssigt leverer en af følgende tjenester til tredjemand:
- a) opretter selskaber eller andre juridiske personer
 - b) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som medlem af ledelsen i et selskab, deltager i et interessentskab eller en tilsvarende post i andre juridiske personer
 - c) sørger for en registreret adresse, en forretnings-, forvaltnings- eller postadresse og andre dertil knyttede tjenester til et selskab, et interessentskab eller en anden juridisk person eller et retligt arrangement
 - d) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som forvalter af en viljesbestemt trust eller et tilsvarende retligt arrangement
 - e) fungerer som eller sørger for, at en anden person fungerer som proformaaktionær for en anden person, bortset fra selskaber, der er noteret på et reguleret marked, og som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder

- 7) a) "udenrigspolitisk udsatte personer": fysiske personer, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv for et tredjeland
- b) "politisk udsatte personer": fysiske personer, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv for ~~en medlemsstat~~ **medlemsstaten** [Ændring 55]
- c) "personer, som har eller har haft et højerestående hverv for en international organisation": direktører, vicedirektører og bestyrelsesmedlemmer eller tilsvarende hverv for en international organisation
- d) "fysiske personer, der har eller har haft et højerestående offentligt hverv":
- i) statschefer, regeringschefer, ministre og viceministre eller assisterende ministre
 - ii) parlamentsmedlemmer *eller medlemmer af tilsvarende lovgivende organer* [Ændring 56]
 - iii) højesteretsdommere, medlemmer af forfatningsdomstole og af andre højtstående retsinstanter, hvis beslutninger kun er genstand for yderligere prøvelse under ekstraordinære omstændigheder

- iv) medlemmer af revisionsretter og af bestyrelser for centralbanker
- v) ambassadører, chargés d'affaires og højtstående officerer i de væbnede styrker
- vi) *højerestående* medlemmer af statsejede virksomheders administrative, ledende eller kontrollerende organer. [**Ændring 57**]

Ingen af kategorierne i nr. i)-vi), omfatter embedsmænd på mellemniveau eller lavere niveau

e) "familiemedlemmer":

- i) ægtefælle
- ii) partner, som kan sidestilles med ægtefælle
- ~~iii) børn og deres ægtefæller eller partnere~~ [**Ændring 58**]
- ~~iv) forældre~~ [**Ændring 59**]

- f) ~~"personer, der er kendt som nære medarbejdere"~~: [**Ændring 87**]
- i) enhver fysisk person, som vides at have fælles ejendomsret til retlige enheder og retlige arrangementer eller på anden måde har nære forretningsforbindelser med en person, der er omhandlet i nr. 7), litra a)-d)
 - ii) enhver fysisk person, der har ~~fuldstændig~~ ejendomsret til en retlig enhed eller et retligt arrangement, som vides at være oprettet til de facto fordel for den i nr. 7), litra a)-d), omhandlede person [**Ændring 60**]
- 8) "øverste ledelse": en embedsmand eller ansat med tilstrækkeligt kendskab til instituttets risikoeksponering over for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og med tilstrækkelig anciennitet til at træffe beslutninger, som påvirker dets risikoeksponering. Den behøver ikke i alle tilfælde omfatte et bestyrelsesmedlem
- 9) "forretningsforbindelser": et forretningsmæssigt, erhvervmæssigt eller kommercielt forhold, som er knyttet til den erhvervsvirksomhed, som udøves af de forpligtede enheder, og som på det tidspunkt, hvor kontakten etableres, forventes at være af en vis varighed

- 10) "spiltjenester": enhver tjeneste, som indebærer, at der gøres en indsats med penge i hasardspil, herunder spil med et element af færdigheder, f.eks. lotteri, kasinospil, pokerspil og væddemål, som udbydes på en fysisk lokalitet eller ved hjælp af forskellige midler på afstand, ved hjælp af elektroniske midler eller anden kommunikationsfremmende teknologi og efter individuel anmodning fra en tjenestemodtager
- 10a) "væddemål": alle faser i forretningsforbindelserne mellem på den ene side udbyderen af spiltjenester og på den anden side kunden og registrerings- og indsatsmodtageren, indtil den eventuelle gevinst udbetales [Ændring 61]**
- 11) "gruppe": som defineret i artikel 2, nr. 12), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF¹

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF (EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1).

11a) "forretningsforhold eller transaktioner uden direkte kontakt": indgåelse af en aftale eller gennemførelse af en transaktion, hvor kontrahenten eller formidleren og forbrugeren ikke er samtidig fysisk er tilstede, ved anvendelse udelukkende af internettet, telemarketing eller andre elektroniske kommunikationsmidler til og med det tidspunkt, hvor aftalen indgås eller transaktionen gennemføres. [Ændring 62]

Artikel 4

- 1. Medlemsstaterne sørger i overensstemmelse med den risikobaserede tilgang for, at dette direktivs bestemmelser udvides helt eller delvis til også at omfatte erhverv og kategorier af virksomheder, der ganske vist ikke er forpligtede enheder som omhandlet i artikel 2, stk. 1, men driver en virksomhed, der er særlig egnet til at blive anvendt til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.
[Ændring 63]**
2. Beslutter en medlemsstat at udvide dette direktivs bestemmelser til erhverv og kategorier af virksomheder ud over dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, underretter den Kommissionen herom.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan på det område, der er omfattet af dette direktiv, vedtage eller opretholde strengere bestemmelser for at forhindre hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, *forudsat at sådanne bestemmelser er i fuld overensstemmelse med EU-retten, specielt hvad angår Unionens databeskyttelsesregler og beskyttelsen af grundlæggende rettigheder som nedfældet i chartret. Sådanne bestemmelser må ikke uretmæssigt hindre forbrugerne i at få adgang til finansielle tjenester og må ikke udgøre en hindring for et velfungerende indre marked.* [Ændring 64]

Afdeling 2

Risikovurdering

Artikel 6

1. *Kommissionen gennemfører en vurdering af risiciene for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked, med særlig henvisning til de grænseoverskridende aktiviteter. Med henblik herpå hører Kommissionen medlemsstaterne, ESA'erne ~~afgiver en fælles udtalelse om de risici for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, der påvirker det indre marked,~~ Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, artikel 29-gruppen, Europol og andre relevante myndigheder.*

Den i første afsnit omhandlede risikovurdering skal i det mindste omfatte:

- a) *det generelle omfang af hvidvaskning af penge og de områder af det indre marked, hvor der er størst risiko*
- b) *de risici, der er forbundet med hver enkelt sektor, navnlig de ikke-finansielle sektorer og spilsektoren*

- c) *de mest udbredte metoder anvendt af kriminelle til at hvidvaske ulovligt udbytte*
- d) *henstillinger til de kompetente myndigheder om en effektiv udnyttelse af ressourcerne*
- e) *eurosedlers rolle i kriminelle handlinger og hvidvaskning af penge.*

Risikovurderingen skal også indeholde forslag til minimumsstandarder for risikovurderinger, der skal foretages af de kompetente nationale myndigheder. Disse minimumsstandarder skal udarbejdes i samarbejde med medlemsstaterne og skal inddrage erhvervslivet og andre relevante interessenter gennem offentlige høringer og møder med private interessenter, hvor det er relevant.

Kommissionen afgiver senest den ...* ~~Udtalelsen~~ *risikovurderingen og opdaterer denne hvert andet år eller oftere om nødvendigt.*

* *12 måneder* efter dette direktivs ikrafttræden.

2. *Kommissionen gør ~~udtalelsen~~ risikovurderingen tilgængelig med det formål at bistå medlemsstaterne og forpligtede enheder med at identificere, styre og begrænse risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og gøre det muligt for andre interessenter, herunder de nationale lovgivere, Europa-Parlamentet, ESA'erne, Europol og det europæiske udvalg for finansielle efterretningsenheder, at få bedre indsigt i risiciene. Et resumé af vurderingen gøres offentligt tilgængelig. Dette resumé må ikke indeholde klassificerede oplysninger.*

- 2a. *Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om resultaterne fra de regelmæssige risikovurderinger og de foranstaltninger, der blev truffet på baggrund af disse resultater. [Ændring 65]*

Artikel 6a

- 1. Uden at det berører traktatbrudsprocedurerne ifølge TEUF, sikrer Kommissionen sig, at national ret til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som vedtages af medlemsstaterne i henhold til dette direktiv, gennemføres effektivt og er i overensstemmelse med Unionens retlige rammer.*
 - 2. For så vidt angår anvendelsen af stk. 1, bistår Kommissionen, hvor det er relevant, af ESA'erne, Europol, det europæiske udvalg for finansielle efterretningsenheder og enhver anden kompetent europæisk myndighed.*
 - 3. Evalueringer af national ret vedtaget til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i henhold til stk. 1 i denne artikel berører ikke de evalueringer, der foretages af den finansielle aktionsgruppe (FATF) eller Moneyval.*
- [Ændring 66]*

Artikel 7

1. De enkelte medlemsstater træffer passende foranstaltninger med det formål at identificere, vurdere, forstå og begrænse de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som påvirker dem, *samt alle databeskyttelsesproblematikker i denne forbindelse*, og sørger for, at vurderingen holdes opdateret.
2. De enkelte medlemsstater udpeger en myndighed, som koordinerer medlemsstatens svar på de risici, der er omhandlet i stk. 1. Kommissionen, ESA'erne, *Europol* og de øvrige medlemsstater underrettes om denne myndigheds identitet.
3. Medlemsstaterne ~~kan anvende~~ *anvender* den ~~udtalelse~~ *risikovurdering*, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, når de foretager de vurderinger, der er omhandlet i stk. 1.
4. De enkelte medlemsstater foretager den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, og:
 - a) anvender vurderingen eller vurderingerne til at forbedre deres ordning til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, særligt ved at identificere områder, hvor forpligtede enheder skal anvende udbyggede foranstaltninger, og eventuelt specificere, hvilke foranstaltninger der skal træffes

- aa) identificerer i givet fald sektorer eller områder med ubetydelig, lavere eller større risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme*
- b) anvender vurderingen eller vurderingerne som en hjælp til at allokere og prioritere ressourcer til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme
- ba) anvender vurderingen eller vurderingerne for at sikre, at der vedtages passende bestemmelser for hver sektor eller hvert område i overensstemmelse med risikoen for hvidvaskning af penge*
- c) stiller passende oplysninger til rådighed for forpligtede enheder *i tilstrækkelig god tid*, således at de kan foretage deres egne vurderinger af risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

5. Medlemsstaterne stiller efter anmodning resultaterne af deres risikovurderinger til rådighed for de øvrige medlemsstater, Kommissionen samt ESA'erne. *Et resumé af vurderingen gøres offentligt tilgængeligt. Dette resumé må ikke indeholde klassificerede oplysninger. [Ændring 67]*

Artikel 8

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder træffer passende foranstaltninger, som har til formål at identificere og vurdere deres risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, idet der tages højde for risikofaktorer som kunder, lande eller geografiske områder, produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler. Disse foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til de forpligtede enheders art og størrelse.
2. De vurderinger, der er omhandlet i stk. 1, skal dokumenteres, holdes opdateret og stilles *efter anmodning* til rådighed for kompetente myndigheder og selvregulerende organer. [Ændring 68]
3. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder har politikker, kontroller og procedurer til effektiv begrænsning og styring af risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, som identificeres på EU-niveau, i medlemsstaterne og i forpligtede enheder. Politikker, kontroller og procedurer bør stå i et rimeligt forhold til de forpligtede enheders art og størrelse *og til risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og bør overholde databeskyttelsesreglerne*. [Ændring 69]

4. De politikker og procedurer, der er omhandlet i stk. 3, omfatter som minimum:
- a) udarbejdelse af interne politikker, procedurer og kontroller, herunder ***en model for praksis ved risikohåndtering***, for kundelegitimationskrav, underretning, opbevaring af registreringer, intern kontrol, kontrol med overholdelsen af de relevante forskrifter (herunder, hvis det er passende i forhold til selskabets størrelse og art, udnævnelse af en compliance officer på ledelsesniveau) og screening af ansatte; ***disse foranstaltninger må ikke give de forpligtede enheder ret til at bede forbrugerne udlevere flere personoplysninger end nødvendigt***
[Ændring 70]
 - b) en uafhængig revisionsfunktion til at teste interne politikker, procedurer og kontroller, jf. litra a), hvis det er rimeligt i forhold til selskabets art og størrelse.
5. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder opnår den øverste ledelses godkendelse af de politikker og procedurer, som de indfører, og fører tilsyn med og forbedrer eventuelt de trufne foranstaltninger.

Artikel 8a

1. *Medlemsstaterne godkender og vedtager regelmæssigt landelisterne som offentliggjort af FATF med henblik på at udvikle en fælles tilgang og fælles politikker til modvirkning af ikkesamarbejdende jurisdiktioner med mangler inden for bekæmpelse af hvidvaskning af penge.*
2. *Kommissionen koordinerer det forberedende arbejde på EU-plan til identificering af tredjelande med alvorlige strategiske mangler i deres ordninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge, som udgør betydelige risici for Unionens finansielle system, idet der tages højde for kriterierne som anført i punkt 3 i bilag III.*
3. *Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter til udarbejdelse af en landeliste som anført i stk. 2.*
4. *Kommissionen overvåger jævnligt, hvordan situationen udvikler sig i de lande, der er anført i nærværende artikels stk. 2, på baggrund af kriterierne som omhandlet i punkt 3 i bilag III og reviderer i givet fald den i stk. 3 omhandlede liste.*

[Ændring 71]

KAPITEL II

KUNDELEGITIMATIONSKRAV

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 9

Medlemsstaterne forbyder deres kredit- og finansieringsinstitutter at føre anonyme konti eller anonyme bankbøger *eller at udstede anonyme elektroniske betalingskort, der ikke opfylder betingelserne fastsat i artikel 10a*. Medlemsstaterne skal i alle tilfælde kræve, at ejerne eller modtagerne af bestående anonyme konti, anonyme bankbøger eller *anonyme betalingskort* underkastes kundelegitimationsprocedurer hurtigst muligt og i hvert fald inden nogen form for anvendelse af kontiene eller bankbøgerne. [**Ændring 72**]

Artikel 10

Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder gennemfører kundelegitimationsprocedurer i følgende tilfælde:

- a) når de etablerer forretningsforbindelser
- b) når de udfører lejlighedsvis transaktioner på mindst 15 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- c) for så vidt angår fysiske eller juridiske personer, der handler med varer, når de udfører lejlighedsvis transaktioner i kontanter på mindst 7 500 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet
- d) for så vidt angår ~~udbydere af spiltjenester~~ *kasinoer*, når de udfører lejlighedsvis transaktioner på mindst 2 000 EUR, hvad enten transaktionen gennemføres på én gang eller som flere operationer, der ser ud til at være indbyrdes forbundet

- da) for så vidt angår onlinespil, når der etableres forretningsforbindelser*
- db) for så vidt angår andre udbydere af spiltjenester, når der udbetales gevinster på mindst 2 000 EUR [Ændring 73]*
- e) når der er mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme uden hensyn til eventuelle afvigelser, fritagelser eller tærskler
- f) når der er tvivl om, at tidligere indhentede oplysninger om kundens identitet er korrekte eller tilstrækkelige
- fa) hver gang der oprettes et selskab. [Ændring 74]*

Artikel 10a

- 1. Medlemsstaterne kan i tilfælde af en dokumenteret lav risiko anvende undtagelser på forpligtede enheder fra kundelegitimationsprocedurer, hvad angår elektroniske penge som defineret i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF¹, hvis følgende betingelser er opfyldt:*
- a) betalingsinstrumentet kan ikke genindlæses*
 - b) det maksimale elektronisk lagrede beløb overstiger ikke 250 EUR; medlemsstaterne kan forhøje denne grænse til 500 EUR for betalingsinstrumenter, som udelukkende kan bruges i denne medlemsstat*
 - c) betalingsinstrumentet anvendes udelukkende til køb af varer eller tjenesteydelser*
 - d) betalingsinstrumentet kan ikke finansieres med elektroniske penge*
 - e) kontante indløsninger og kontanthævninger er forbudte, medmindre der udføres identifikation og kontrol af indehaverens identitet, passende og hensigtsmæssige politikker og procedurer for kontante indløsninger og kontanthævninger samt registreringsforpligtelser.*

¹ *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).*

2. *Medlemsstaterne sikrer, at der altid finder kundelegitimationsprocedurer anvendelse inden indløsningen af pengeværdien af elektroniske penge på over 250 EUR.*
3. *Denne artikel forhindrer ikke medlemsstaterne i at tillade forpligtede enheder at anvende lempede kundelegitimationsprocedurer hvad angår elektroniske penge i henhold til artikel 13 i dette direktiv, hvis betingelserne fastsat i denne artikel ikke er opfyldt. [Ændring 75]*

Artikel 11

1. Kundelegitimationsprocedurer omfatter følgende:
 - a) identifikation af kunden og kontrol af kundens identitet på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger indhentet fra pålidelige og uafhængige kilder
 - b) ~~identifikation~~ **ud over identifikationen** af den reelle ejer, ~~idet der træffes~~ **der står opført i et register, jf. artikel 29**, rimelige foranstaltninger for at kontrollere den reelle ejers identitet til det af det af dette direktiv omfattede instituts eller den af dette direktiv omfatte persons tilfredshed, herunder at der med hensyn til juridiske personer, truste, **fonde, investeringsforeninger, holdingselskaber** og **alle andre** tilsvarende **eksisterende eller fremtidige** retlige arrangementer træffes **alle nødvendige** foranstaltninger for at undersøge kundens ejer- og kontrolstruktur [**Ændring 76**]
 - c) vurdering og eventuelt indhentning af oplysninger om forretningsforbindelsens formål og tilsigtede art

- d) vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen, herunder undersøgelse af transaktioner, der gennemføres som led i forretningsforbindelsen, for at sikre, at transaktionerne er i overensstemmelse med instituttets eller personens viden om kunden, forretnings- og risikoprofilen, herunder om nødvendigt midlernes oprindelse, samt ajourføring af dokumenter, data eller oplysninger.

1a. I forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne omhandlet i litra a) og b) skal de forpligtede enheder ligeledes kontrollere, at enhver person, der foregiver at handle på kundens vegne, er bemyndiget til dette, og identificere og kontrollere denne persons identitet. [Ændring 77]

2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder anvender hvert af de enkelte kriterier i stk. 1, men kan vedtage disse foranstaltningers omfang på grundlag af en risikovurdering.
3. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder ved vurdering af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme som minimum tager hensyn til de variabler, der er opført i bilag I.

4. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder kan godtgøre over for kompetente myndigheder eller selvregulerende organer, at foranstaltningerne må anses for at være passende i betragtning af den risiko for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der er konstateret.

5. For så vidt angår livsforsikringsvirksomhed og anden investeringsrelateret forsikringsvirksomhed sikrer medlemsstaterne, at finansieringsinstitutter, ud over de kundelegitimationsprocedurer, der kræves for kunden og den reelle ejer, også gennemfører følgende kundelegitimationsprocedurer i forhold til begunstigede i forbindelse med livsforsikringspolicer eller andre investeringsrelaterede forsikringspolicer, så snart de begunstigede er identificeret eller udpeget:
 - a) for så vidt angår begunstigede identificeret som bestemte fysiske eller juridiske personer eller retlige arrangementer, registrerer personens navn

 - b) for så vidt angår begunstigede udpeget ved hjælp af kendetegn eller gruppe eller andre midler, indhenter tilstrækkelige oplysninger om de begunstigede til, at finansieringsinstituttet med sikkerhed ved, at det vil kunne bestemme den begunstigedes identitet på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted.

De begunstiges identitet kontrolleres i begge de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted. Hvis livsforsikringer eller andre investeringsrelaterede forsikringer overdrages helt eller delvis til tredjemand, identificerer finansieringsinstitutter, som er bekendt med overdragelsen, den reelle ejer på tidspunktet for overdragelsen til den fysiske eller juridiske person eller det retlige arrangement, der modtager værdien af den overdragede police til gavn for sig selv.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne kræver, at kontrollen af kundens og den egentlige ejers identitet skal ske før etableringen af en forretningsforbindelse eller udførelse af en transaktion.
2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne tillade, at kontrollen af kundens og den egentlige ejers identitet sker under etableringen af en forretningsforbindelse *eller i løbet af udførelsen af transaktionen for enheder, der er underlagt forpligtelserne i artikel 2, stk. 1, og under alle omstændigheder på tidspunktet for udbetaling af en eventuel gevinst*, hvis dette bliver nødvendigt for ikke at afbryde den normale forretningsgang, og der kun er begrænset risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. I så tilfælde skal de pågældende procedurer afsluttes hurtigst muligt efter den første kontakt. [**Ændring 78**]
3. Uanset stk. 1 og stk. 2, kan medlemsstaterne tillade åbning af en bankkonto, forudsat at der er indført passende sikkerhedsforanstaltninger, som sikrer, at der ikke gennemføres transaktioner af kunden eller på vegne af denne, før de i stk. 1 og 2 anførte krav er fuldstændig opfyldt.

4. Medlemsstaterne kræver, at det pågældende institut eller den pågældende person i tilfælde, hvor artikel 11, stk. 1, litra a)-c), ikke kan opfyldes, undlader at udføre transaktioner via en bankkonto, at etablere forretningsforbindelsen eller at udføre transaktionen og overvejer at bringe forretningsforbindelsen til ophør og underrette den finansielle efterretningsenhed om mistænkelige transaktioner i overensstemmelse med artikel 32 i forbindelse med kunden.

Medlemsstaterne anvender ikke det foregående afsnit på notarer, andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, men begrænser dog undtagelsen til kun at gælde, når disse vurderer en klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgiver om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg.

5. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre kundelegitimationsprocedurer, ikke blot over for alle nye kunder, men også over for eksisterende kunder på passende tidspunkter på grundlag af en risikovurdering, herunder på tidspunkter, hvor en kundes relevante omstændigheder ændrer sig.

Afdeling 2

Lempede kundelegitimationskrav

Artikel 13

1. Hvis en medlemsstat eller en forpligtet enhed identificerer lavrisikoområder, kan medlemsstaten tillade forpligtede enheder at gennemføre lempede kundelegitimationsprocedurer.
2. Forpligtede enheder konstaterer, om kundeforbindelsen eller transaktionen indebærer en lavere risiko, inden de gennemfører lempede kundelegitimationsprocedurer.
3. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder foretager tilstrækkelig overvågning af ~~transaktionen~~ *transaktionerne* eller ~~forretningsforbindelsen~~ *forretningsforbindelserne* til at kunne opdage usædvanlige eller mistænkelige transaktioner. [**Ændring 79**]

Artikel 14

Når medlemsstater og forpligtede enheder vurderer risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i forbindelse med forskellige kundetyper, lande eller geografiske områder og navnlig produkter, tjenesteydelser samt transaktioner eller leveringskanaler, tager de som minimum højde for de i bilag II opførte faktorer *i forbindelse med kunder og produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler*, som kendetegner situationer, der eventuelt indebærer en lavere risiko. [**Ændring 80**]

Artikel 15

ESA'erne udsteder senest ...* retningslinjer til kompetente myndigheder og de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om de risikofaktorer, der skal tages i betragtning, og/eller de foranstaltninger, der skal træffes i situationer, hvor lempede kundelegitimationsprocedurer er passende. Der bør særligt tages højde for virksomhedens art og størrelse, og der bør, hvis det er passende og rimeligt, træffes særlige foranstaltninger. [**Ændring 81**]

* **12 måneder** efter dette direktivs ikrafttræden.

Afdeling 3

Skærpede kundelegitimationskrav

Artikel 16

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at gennemføre skærpede kundelegitimationsprocedurer i de situationer, der er omhandlet i artikel 17-23 i dette direktiv, og i andre højrisikotilfælde, som medlemsstaterne eller forpligtede enheder har identificeret, med det formål at styre og begrænse de pågældede risici på en passende måde.
2. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder ~~i det omfang, det er rimeligt og muligt,~~ undersøger baggrunden for og formålet med alle komplekse eller usædvanligt store transaktioner samt alle usædvanlige transaktionsmønstre, der ikke har noget klart økonomisk eller påviseligt lovligt formål, ***eller som udgør skattemæssige lovovertrædelser i betydningen efter artikel 3, stk. 4, litra f)***. De udvider navnlig overvågningen af forretningsforbindelsen, både med hensyn til art og omfang, med det formål at afgøre, om transaktionerne eller aktiviteterne forekommer usædvanlige eller mistænkelige. ***Hvis en forpligtet enhed konstaterer en sådan usædvanlig eller mistænkelig transaktion eller aktivitet, skal den straks underrette de finansielle efterretningsenheder i alle medlemsstater, som måtte være berørt. [Ændring 82]***

3. Medlemsstaterne og de forpligtede enheder tager ved vurdering af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme som minimum højde for de i bilag III opførte faktorer *i forbindelse med kunder og produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler*, som kendetegner situationer, der eventuelt indebærer en øget risiko. [**Ændring 83**]

4. ESA'erne udsteder senest ...* retningslinjer til kompetente myndigheder og de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om de risikofaktorer, der skal tages i betragtning, og/eller de foranstaltninger, der skal træffes i situationer, hvor skærpede kundelegitimationsprocedurer er nødvendige. [**Ændring 84**]

* **12 måneder** efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 17

Ved grænseoverskridende korrespondentbankforbindelser med korrespondentinstitutioner fra tredjelande pålægger medlemsstaterne i tillæg til de kundelegitimationsprocedurer, der er omhandlet i artikel 11, deres kreditinstitutioner:

- a) at indhente tilstrækkelige oplysninger om modparten til fuldt ud at forstå, hvori dens virksomhed består, og på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger at bedømme det pågældende instituts renommé og tilsynets kvalitet
- b) at vurdere korrespondentinstitutionens kontrol med, at der ikke foregår hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme
- c) at indhente godkendelse hos den øverste ledelse, inden der etableres nye korrespondentbankforbindelser
- d) at dokumentere de enkelte institutioners respektive ansvar
- e) i forbindelse med "gennemstrømningskonti" at sikre sig, at korrespondentinstitutionen har identitetskontrolleret de kunder, der har direkte adgang til korrespondentbankens konti, og desuden vedvarende har gjort dette, samt at korrespondentinstitutionen er i stand til at forelægge førstnævnte institut relevante kundelegitimationsoplysninger efter anmodning.

Artikel 18

Ved transaktioner eller forretningsforbindelser med udenrigspolitisk udsatte personer pålægger medlemsstaterne i tillæg til de kundelegitimationsprocedurer, der er omhandlet i artikel 11, forpligtede enheder:

- a) at råde over hensigtsmæssige, risikobaserede procedurer til at afgøre, om kunden eller kundens reelle ejer, er en udenrigspolitisk udsat person
- b) at indhente den øverste ledelses godkendelse ved etablering eller videreførelse af forretningsforbindelser med sådanne kunder
- c) at træffe passende foranstaltninger til at fastslå de formue- og indtægtskilder, der er omfattet af forretningsforbindelsen eller transaktionen
- d) at gennemføre skærpet vedvarende kontrol med forretningsforbindelsen.

Artikel 19

Ved transaktioner eller forretningsforbindelser med politisk udsatte personer eller en person, som har eller har haft et højerestående hverv for en international organisation, pålægger medlemsstaterne i tillæg til de kundelegitimationsprocedurer, der er omhandlet i artikel 11, forpligtede enheder:

- a) at råde over hensigtsmæssige, risikobaserede procedurer til at afgøre, om kunden eller kundens reelle ejer, er en politisk udsat person
- b) ved forretningsforbindelser, som indebærer en øget risiko, med sådanne personer, at anvende de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 18, litra b)-d).

Artikel 19a

Kommissionen opstiller i samarbejde med medlemsstaterne og internationale organisationer en liste over indenlandske politisk udsatte personer og personer bosiddende i en medlemsstat, der har eller har haft en højerestående post i en international organisation. Listen skal være tilgængelig for kompetente myndigheder og forpligtede enheder.

Kommissionen underretter de pågældende personer om, at der er blevet medtaget på eller fjernet fra listen.

De i denne artikel fastlagte krav fritager ikke forpligtede enheder fra at gennemføre kundelegitimationsprocedurer, og forpligtede enheder må ikke udelukkende henholde sig til disse oplysninger som værende tilstrækkelige til at overholde disse forpligtelser.

Medlemsstaterne træffer alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at forhindre handel med oplysninger til kommercielle formål vedrørende udenlandske politisk udsatte personer, indenlandske politisk udsatte personer eller personer, der har eller har haft en højerestående post i en international organisation. [Ændring 85]

Artikel 20

Forpligtede enheder træffer *i overensstemmelse med den risikobaserede tilgang* rimelige foranstaltninger med henblik på at afgøre, om de begunstigede i forbindelse med en livsforsikringspolice eller anden investeringsrelateret police og/eller, hvis det er påkrævet, den begunstigedes reelle ejer er politisk udsatte personer. Disse foranstaltninger træffes senest på det tidspunkt, hvor udbetalingen finder sted, eller ved hel eller delvis overdragelse af policen. Hvis der er identificeret større risici, pålægger medlemsstaterne i tillæg til de normale kundelegitimationsprocedurer forpligtede enheder at: **[Ændring 86]**

- a) underrette den øverste ledelse, inden udbyttet af policen udbetales
- b) foretage en nærmere undersøgelse af hele forretningsforbindelsen med forsikringstager.

Artikel 21

De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 18, 19 og 20, *men ikke de i artikel 19a omhandlede*, finder også anvendelse på familiemedlemmer eller personer, der *påviseligt* er ~~kendt som~~ sådanne udenlandske eller indenlandske politisk udsatte personers nære medarbejdere. **[Ændring 87]**

Artikel 22

Når personer som omhandlet i artikel 18, 19 og 20 ophører med at være en udenlandsk politisk udsat person, en indenlands politisk udsat person eller en person, der har eller har haft et højerestående hverv for en international organisation, skal forpligtede enheder vurdere, hvilken risiko disse personer fortsat indebærer, og anvende passende og risikobaserede foranstaltninger i en periode, indtil disse personer ikke længere anses for at indebære en risiko. Denne periode skal være på mindst ~~18~~ **12** måneder. [**Ændring 88**]

Artikel 23

1. Medlemsstaterne forbyder kreditinstitutter at indgå eller opretholde en korrespondentbankforbindelse med et tomt bankselskab (shell bank) og kræver, at kreditinstitutter træffer passende foranstaltninger til at sikre, at de ikke indgår eller opretholder korrespondentforbindelser med en bank, som notorisk tillader, at dens konti anvendes af tomme bankselskaber.
2. I stk. 1 forstås ved "tomt bankselskab (shell bank)" et kreditinstitut eller et institut, der driver tilsvarende virksomhed, såfremt det er oprettet i et land, hvor det ikke er fysisk til stede, således at der ikke er tale om nogen egentlig ledelse og administration, og som ikke er tilknyttet en reguleret finansiel gruppe.

Afdeling 4

Tredjemands opfyldelse af kravene

Artikel 24

Medlemsstaterne kan tillade, at de forpligtede enheder overlader det til tredjemand at opfylde kravene i artikel 11, stk. 1, litra a)-c). Ansvar for opfyldelsen af nævnte krav påhviler dog i sidste instans den forpligtede enhed, der benytter sig af tredjemand. ***Desuden skal medlemsstaterne sikre, at alle sådanne tredjeparter også kan drages til ansvar for overtrædelser af de nationale bestemmelser, som vedtages i henhold til dette direktiv.***

[Ændring 89]

Artikel 25

1. I denne afdeling forstås ved "tredjemand":
 - a) de forpligtede enheder, der er opført i artikel 2, ~~eller~~ **eller**
 - b) andre institutter eller personer i medlemsstaterne eller et tredjeland, som gennemfører kundelegitimationsprocedurerne og opbevarer registreringer som omhandlet i dette direktiv, og der føres tilsyn med, at de opfylder kravene i dette direktiv i overensstemmelse med kapitel VI, afdeling 2.

2. ~~Medlemsstaterne~~ **Kommissionen** vurderer de oplysninger, der foreligger om den geografiske risikos omfang, når ~~de~~ **den** afgør, om et tredjeland opfylder betingelserne i stk. 1, og underretter ~~hinanden, Kommissionen~~ **medlemsstaterne, de forpligtede** samt ESA'erne, for så vidt det er relevant i henhold til dette direktiv og i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010, om tilfælde, hvor de mener, at et tredjeland opfylder disse betingelser.

- 2a. Kommissionen offentliggør en liste over jurisdiktioner, der har foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge svarende til dem, der er fastsat i dette direktivs bestemmelser samt andre relaterede EU-regler og -bestemmelser.*
- 2b. Den i stk. 2a omhandlede liste revideres med jævne mellemrum og ajourføres i henhold til oplysningerne fra medlemsstaterne, jf. stk. 2. [Ændring 90]*

Artikel 26

1. Medlemsstaterne sikrer, at de forpligtede enheder indhenter de nødvendige oplysninger om kravene i artikel 11, stk. 1, litra a)-c), fra den relevante tredjemand.
2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder, som kunden henvises til, træffer passende foranstaltninger til at sikre, at tredjemand omgående efter anmodning fremsender relevante kopier af identifikations- og kontroloplysninger og anden relevant dokumentation om kundens eller den reelle ejers identitet.

Artikel 27

1. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed i hjemlandet (for grupperelaterede politikker og kontroller) og den kompetente myndighed i værtslandet (for filialer og datterselskaber) kan anse en forpligtet enhed for at anvende de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, og artikel 26, gennem gruppeprogrammet, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) den forpligtede enhed anvender oplysninger fra tredjemand, som er en del af den samme gruppe
 - b) den pågældende gruppe anvender kundelegitimationsprocedurer, regler om opbevaring af registreringer og programmer til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i overensstemmelse med dette direktiv eller tilsvarende bestemmelser
 - c) en kompetent myndighed *i hjemlandet* fører *i samarbejde med de kompetente myndigheder i værtslandet* på gruppeniveau tilsyn med, at de krav, der er omhandlet i litra b), gennemføres på en effektiv måde. [**Ændring 91**]

1a. ESA'erne udsteder senest ... retningslinjer for gennemførelsen af tilsynsordningen ved de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater, således at gruppenheder kan sikre et sammenhængende og effektivt tilsyn på gruppeniveau.*
[Ændring 92]

Artikel 28

Denne afdeling gælder ikke for udliciterings- eller agenturforhold, hvor den person, der udliciterer, eller agenten på grundlag af et kontraktarrangement skal betragtes som en del af den forpligtede enhed.

* *12 måneder efter dette direktivs ikrafttræden.*

KAPITEL III

OPLYSNINGER OM REELT EJERSKAB

Artikel 29

1. Medlemsstaterne sikrer, at selskaber og *andre* retlige enheder, *der har status som juridisk person, herunder truste eller enheder med en tilsvarende struktur eller funktion, fonde, holdingselskaber og alle andre eksisterende eller fremtidige retlige arrangementer med en tilsvarende struktur eller funktion*, som er etableret *eller oprettet* inden for deres område, *eller som er underlagt deres lovgivning*, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige, aktuelle og *ajourførte* oplysninger om *dem og om deres reelle ejerskab og sender disse oplysninger til et offentligt centralt register, handels- eller selskabsregistre, på tidspunktet for oprettelsen eller ved ændringer heraf.* [Ændring 93]

1a. Registret skal indeholde et mindstemål af oplysninger, som gør det muligt klart at identificere virksomheden og dens reelle ejer, nemlig virksomhedens navn, virksomhedsnummer, juridiske form og status, stiftelsesdokumenter, det vedtægtsmæssige hjemsteds adresse (og adressen på hovedforretningsstedet, hvis denne er en anden end adressen på det vedtægtsmæssige hjemsted), de grundlæggende bestemmelser (f.eks. aftale og vedtægter), en liste over direktører (herunder deres nationalitet og fødselsdato) og oplysninger om aktionærer/reelle ejere, såsom navne, fødselsdatoer, nationalitet eller oprettelsesstat, kontaktoplysninger, antal aktier, kategorier af aktier (inklusive arten af de tilhørende stemmerettigheder) og andelen af af aktierne eller kontrollen, hvis det er relevant.

De i denne artikel fastlagte krav fritager ikke forpligtede enheder fra at gennemføre kundelegitimationsprocedurer, og forpligtede enheder må ikke udelukkende henholde sig til disse oplysninger som værende tilstrækkelige til at overholde disse forpligtelser.

1b. Med hensyn til truste eller andre eksisterende eller fremtidige typer af retlige enheder og arrangementer med tilsvarende struktur eller funktion skal oplysningerne også omfatte stifterens, forvalterens (forvalternes), protektorens (hvis det er relevant), de begunstigedes eller klassen af begunstigedes identitet, og identiteten af enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten. Medlemsstaterne sikrer, at forvaltere af truste underretter forpligtede enheder om deres status, når de som forvaltere etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvis transaktioner, som overstiger de tærskler, der er omhandlet i artikel 10, litra b), c) og d). Disse oplysninger bør omfatte fødselsdato og nationalitet for alle privatpersoner. Medlemsstaterne følger den risikobaserede tilgang ved offentliggørelsen af trustkontrakten (trust deed) og brevveksling (letter of wishes) og sikrer i givet fald og under overholdelse af kravene om beskyttelse af personoplysninger, at oplysningerne gives til kompetente myndigheder, navnlig finansielle efterretningsenheder og forpligtede enheder.

2. ~~Medlemsstaterne sikrer, at~~ Kompetente myndigheder, *navnlig finansielle efterretningsenheder*, og forpligtede enheder ~~kan få~~ *i alle medlemsstater skal have hurtig adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, 1a og 1b. Medlemsstaterne gør de i stk. 1 omhandlede registre offentligt tilgængelige efter forudgående identifikation af den person, der ønsker at få adgang til oplysninger, gennem grundlæggende onlineregistrering. Oplysningerne stilles til rådighed for alle personer online i et åbent og sikkert dataformat, i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne, navnlig hvad angår en effektiv beskyttelse af den registreredes ret til indsigt i personoplysninger og til berigtigelse eller sletning af ukorrekte oplysninger. De gebyrer, der opkræves for adgang til oplysningerne, må ikke overstige de administrative omkostninger i forbindelse hermed. Ændringer i de viste oplysninger skal omgående anføres i registret og under alle omstændigheder inden 30 dage.*

De virksomhedsregistre, der er omhandlet i stk. 1, sammenkobles via den europæiske platform, portalen og de valgfrie adgangspunkter, som medlemsstaterne har oprettet, jf. direktiv 2012/17/EU. Medlemsstaterne sikrer med støtte fra Kommissionen, at der er interoperabilitet mellem deres registre i registersammenkoblingssystemet via den europæiske platform.

2a. Kommissionen skal i samarbejde med medlemsstaterne hurtigt, konstruktivt og effektivt søge at samarbejde med tredjelande for at tilskynde til, at der oprettes tilsvarende centrale registre med oplysninger om de reelle ejere, og at de i stk. 1 og 1a omtalte oplysninger i deres lande gøres offentligt tilgængelige.

Der gives prioritet til tredjelande, der er vært for et betydeligt antal virksomheder eller retlige enheder, herunder truste, fonde, holdingselskaber og alle andre organer med en tilsvarende struktur eller funktion, som ejer aktier, som indikerer direkte ejerskab i henhold til artikel 3, stk. 5, i virksomheder eller retlige enheder etableret i Unionen.

2b. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har afskrækkende virkning, for fysiske eller juridiske personer for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af denne artikel, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre anvendelsen af disse sanktioner. I forbindelse med denne artikel indfører medlemsstaterne effektive foranstaltninger til bekæmpelse af misbrug med henblik på at forhindre misbrug af ihændehaberaktier og tegningsrettigheder til ihændehaberaktier.

2c. Senest ...* forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen og virkningen af kravene i henhold til denne artikel, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag. [Ændring 93]

* **3 år efter dette direktivs ikrafttræden.**

Artikel 30

1. ~~Medlemsstaterne sikrer, at forvaltere af viljesbestemte truste, der er omfattet af deres lovgivning, indhenter og opbevarer passende, nøjagtige og aktuelle oplysninger om reelt ejerskab i forhold til trusten. Oplysningerne skal omfatte stifterens, forvalterens (forvalternes), protektorens (hvis det er relevant), de begunstigedes eller gruppen af begunstigedes identitet, og identiteten af enhver anden fysisk person, som udøver reel kontrol over trusten.~~
2. ~~Medlemsstaterne sikrer, at forvaltere af truste underretter forpligtede enheder om deres status, når de som forvaltere etablerer forretningsforbindelser eller udfører lejlighedsvis transaktioner, som overstiger de tærskler, der er omhandlet i artikel 10, litra b) d).~~
3. ~~Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og forpligtede enheder kan få hurtig adgang til de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.~~
4. ~~Medlemsstaterne sikrer, at foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, 2 og 3, finder anvendelse på andre former for retlige enheder og arrangementer med omtrent samme struktur og funktion som truste. [Ændring 94]~~

KAPITEL IV

UNDERRETNINGSPLIGT

Afdeling 1

Generelle bestemmelser

Artikel 31

1. De enkelte medlemsstater opretter en finansiel efterretningsenhed for at forebygge, konstatere og undersøge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.
 - 1a. De i artikel 2, stk. 1, nr. 3, litra a), b) og d), omhandlede personer skal informere den finansielle efterretningsenhed og/eller den relevante selvregulerende enhed for den pågældende profession, jf. artikel 33, stk. 1, hvis de har mistanke om eller har rimelig grund til at have mistanke om, at deres tjenester misbruges til strafbare handlinger. [Ændring 95]*
2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen skriftligt om de respektive finansielle efterretningsenheders navn og adresse.

3. Den finansielle efterretningsenhed oprettes som en *operationelt uafhængig og selvstændig* central national enhed. Den er ansvarlig for at modtage ~~(og, hvor det er tilladt, anmode om)~~ og *analysere underretninger om mistænkelige transaktioner og andre oplysninger vedrørende potentiel hvidvaskning af penge, tilknyttede prædikarlovertrædelser eller mulig finansiering af terrorisme. Den finansielle efterretningsenhed er ansvarlig for at* viderebringe *resultaterne af sin analyse til alle kompetente myndigheder, når der er begrundet mistanke* om hvidvaskning af penge eller tilknyttede prædikarlovertrædelser eller mulig finansiering af terrorisme ~~eller underretninger, som kræves i henhold til nationale love eller regler.~~ *Den skal kunne indhente yderligere relevante oplysninger fra forpligtede enheder til disse formål.* Den finansielle efterretningsenhed tildeles tilstrækkelige *økonomiske, tekniske og menneskelige* ressourcer til at kunne udføre sine opgaver. *Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle efterretningsenhed holdes fri for utidig indblanding.* [Ændring 96]

4. Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle efterretningsenhed har hurtig direkte eller indirekte adgang til de oplysninger om finansielle forhold, administration og retshåndhævelse, som den skal bruge for at kunne udføre sine opgaver korrekt. Endvidere imødekommer finansielle efterretningsenheder anmodninger om oplysninger fra retshåndhævelsesmyndigheder i deres medlemsstat, medmindre der er faktuelle årsager til at antage, at videregivelse af sådanne oplysninger ville få en negativ indvirkning på igangværende undersøgelser eller analyser, eller, i særlige tilfælde, hvis videregivelse af oplysningerne ville stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons legitime interesser eller være urelevant i forhold til formålet med anmodningen. *Når den finansielle efterretningsenhed modtager en sådan anmodning, bør det være denne enhed, der træffer afgørelse om, hvorvidt der skal foretages analyser eller udleveres oplysninger til den retshåndhævelsesmyndighed, der anmoder om sådanne. Medlemsstaterne pålægger de retshåndhævende myndigheder at give tilbagemeldinger til den finansielle efterretningsenhed om anvendelsen af de leverede oplysninger. [Ændring 97]*

5. Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle efterretningsenhed har beføjelse til at træffe hastende foranstaltninger, enten direkte eller indirekte, når der er mistanke om, at en transaktion er forbundet med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, til at suspendere eller tilbageholde tilsagn om, at transaktionen kan iværksættes, med det formål at analysere transaktionen og bekræfte mistanken.

6. Den finansielle efterretningsenheds analysefunktion skal omfatte en operationel analyse, som fokuserer på individuelle tilfælde og bestemte mål, og en strategisk analyse, som vedrører tendenser og mønstre for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 32

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, og i givet fald deres ledelse og ansatte, at samarbejde fuldt ud ved omgående:
 - a) at underrette den finansielle efterretningsenhed på eget initiativ, når det institut eller den person, der er omfattet af dette direktiv, ved, har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at finansielle midler er udbytte af kriminelle handlinger eller er forbundet med finansiering af terrorisme, og ved omgående at imødekomme den finansielle efterretningsenheds anmodninger om yderligere oplysninger i sådanne tilfælde
 - b) efter anmodning fra den finansielle efterretningsenhed at give denne alle nødvendige oplysninger i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i den gældende lovgivning.

2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysninger fremsendes til den finansielle efterretningsenhed i den medlemsstat, på hvis område det institut eller den person, der fremsender dem, er beliggende, **og til den finansielle efterforskningsenhed i den medlemsstat, hvor den forpligtende enhed er etableret**. Fremsendelsen varetages af den eller de personer, som er udpeget i henhold til artikel 8, stk. 4. [Ændring 98]

Artikel 33

1. Uanset artikel 32, stk. 1, kan medlemsstaterne, hvad angår personer, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), udpege et egnet selvregulerende organ for det pågældende erhverv som den myndighed, der skal modtage de oplysninger, der er omhandlet i artikel 32, stk. 1.

Under alle omstændigheder skal medlemsstaterne levere de metoder og midler, der skal til for at beskytte tavshedspligten, fortroligheden og privatlivets fred.

[Ændring 99]

Det udpegede selvregulerende organ sender i de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, hurtigt og ufiltreret oplysningerne til den finansielle efterretningsenhed, jf. dog stk. 2.

2. Medlemsstaterne anvender ikke de krav, der er fastsat i artikel 32, stk. 1, på notarere, andre selvstændige inden for de juridiske erhverv, revisorer, eksterne regnskabskyndige og skatterådgivere, men begrænser dog undtagelsen til kun at gælde i forbindelse med de oplysninger, som disse modtager fra eller indhenter om en af deres klienter i forbindelse med, at de vurderer den pågældende klients retsstilling eller forsvarer eller repræsenterer denne under eller i forbindelse med en retssag, herunder rådgivning om indledning eller undgåelse af et sagsanlæg, uanset om oplysningerne modtages eller indhentes før, under eller efter retssagen.

Artikel 34

1. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder afholder sig fra at udføre transaktioner, som de ved har eller mistænker for at have forbindelse med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, før de har truffet de nødvendige foranstaltninger, jf. artikel 32, stk. 1, litra a).

I overensstemmelse med national lovgivning kan der gives instrukser om, at transaktionen ikke må gennemføres.

2. Hvis der er mistanke om, at en sådan transaktion vil kunne føre til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og det er umuligt at undlade at udføre transaktionen, eller en sådan undladelse vil kunne forhindre retsforfølgningen af de personer, der drager fordel af en formodet hvidvasknings- eller terrorismefinansieringstransaktion, underretter de pågældende forpligtede enheder den finansielle efterretningsenhed umiddelbart derefter.

Artikel 35

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 45, hvis de under kontrolbesøg hos de forpligtede enheder eller på anden måde opdager forhold, som kunne være knyttet til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, omgående underretter den finansielle efterretningsenhed derom.
2. Medlemsstaterne sikrer, at tilsynsorganer, som ved lov eller anden bestemmelse har til opgave at overvåge aktie-, valuta- og finansderivatmarkederne, underretter den finansielle efterretningsenhed, hvis de opdager forhold, som kunne stå i forbindelse med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 36

Det forhold, at en forpligtet enhed eller dens ansatte eller ledelse i god tro meddeler oplysninger i overensstemmelse med artikel 32 og 33, betragtes ikke som brud på en eventuel tavshedspligt i henhold til kontrakt eller lov eller administrative bestemmelser og påfører ikke den forpligtede enhed eller dens ledelse eller ansatte nogen form for ansvar.

Artikel 37

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at beskytte ansatte *sikrer, at enkeltpersoner, herunder medarbejdere og repræsentanter* hos den forpligtede enhed *er behørigt beskyttet* mod trusler eller repressalier, *ugunstig behandling eller negative konsekvenser, og navnlig negative eller diskriminerende beskæftigelsesforanstaltninger*, når de underretter om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme enten internt eller til den finansielle efterretningsenhed. *Medlemsstaterne garanterer gratis retshjælp for sådanne personer og stiller sikre kommunikationskanaler til rådighed for personer til anmeldelse af mistanker om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Sådanne kanaler skal sikre, at kun de europæiske tilsynsmyndigheder eller den finansielle efterretningsenhed kender identiteten på personer, som afgiver oplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at der er tilstrækkeligt effektive systemer til beskyttelse af vidner.* [Ændring 100]

Afdeling 2

Oplysningsforbud

Artikel 38

1. Forpligtede enheder samt deres ledelse og ansatte må ikke oplyse den pågældende kunde eller tredjemand om, at der er sendt oplysninger i henhold til artikel 32 og 33, eller at der er eller eventuelt vil blive iværksat en efterforskning vedrørende hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.
2. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke videregivelse af oplysninger til myndighederne i medlemsstaterne, herunder de selvregulerende organer, *dataskyttelsesmyndighederne*, eller videregivelse af oplysninger med henblik på strafferetlig forfølgelse. [**Ændring 101**]
3. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem institutter fra medlemsstater eller fra tredjelande, hvor der gælder krav svarende til dette direktivs, forudsat at de tilhører den samme gruppe.

4. Forbuddet i stk. 1 forhindrer ikke udveksling af sådanne oplysninger mellem personer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), fra medlemsstater eller fra tredjelande, hvor der gælder krav svarende til dette direktivs, forudsat de pågældende udfører deres virksomhed inden for samme retlige enhed eller netværk, uanset om de er arbejdstagere.

I forbindelse med første afsnit forstås ved et "netværk" den mere omfattende struktur, som personen tilhører, og som har fælles ejerskab, fælles ledelse, *fælles standarder*, *fælles metoder* og fælles kontrol med overholdelsen af relevante forskrifter.

[Ændring 102]

5. For så vidt angår enheder eller personer, som er nævnt i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), samt nr. 3), litra a) og b), vil forbuddet i denne artikels stk. 1 i tilfælde, der vedrører den samme kunde og den samme transaktion, hvori to eller flere institutter eller personer er involveret, ikke forhindre udveksling af sådanne oplysninger mellem de relevante institutter og personer, såfremt disse er beliggende i en medlemsstat eller i et tredjeland, hvor der gælder krav svarende til dette direktivs, og der for dem gælder forpligtelser med hensyn til tavshedspligt og beskyttelse af personoplysninger.

- 5a.** *Ved anvendelsen af denne artikel omfatter krav til tredjelande svarende til dem, der er fastsat i dette direktiv, databeskyttelsesregler. [Ændring 103]*
6. Når de i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a) og b), omhandlede personer forsøger at få en kunde til at afstå fra begå en lovstridig handling, betragtes det ikke som en oplysning som omhandlet i stk. 1.

KAPITEL V

DATABESKYTTELSE, OPBEVARING AF REGISTRERINGER SAMT STATISTISKE DATA [Ændring 104]

Artikel 39

- I. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder at opbevare følgende dokumenter og oplysninger i henhold til national lovgivning til brug for den finansielle efterretningsenhed eller andre kompetente myndigheder ved forebyggelse, afsløring og efterforskning af mulig hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme:
 - a) med hensyn til kundelegitimation opbevares en kopi eller henvisninger til det krævede bevismateriale, i en periode på fem år efter at kundeforholdet er ophørt **eller efter datoen for den lejlighedsvis transaktion**. Efter udløbet af denne opbevaringsperiode slettes personlige data, medmindre andet gælder i henhold til national lovgivning, hvori det fastlægges, under hvilke omstændigheder forpligtede enheder kan eller skal tilbageholde data. Medlemsstaterne kan kun tillade eller kræve yderligere opbevaring, hvis det er nødvendigt med henblik på forebyggelse, konstatering og undersøgelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. ~~Den maksimale tilbageholdelsesperiode, efter at kundeforholdet er ophørt, er ti,~~ **og hvis forlængelsen af dataopbevaringsperioden er begrundet fra sag til sag. Opbevaringsperioden må højst forlænges i yderligere fem år.**

b) med hensyn til forretningsforbindelser og transaktioner opbevares dokumentation og registreringer bestående af originaldokumenter eller kopier med tilsvarende beviskraft i henhold til national ret, i fem år enten efter at transaktionerne er gennemført, eller efter at forretningsforbindelsen er ophørt, afhængigt af hvilken periode der udløber først. Efter udløbet af denne opbevaringsperiode slettes personlige data, medmindre andet gælder i henhold til national lovgivning, hvori det fastlægges, under hvilke omstændigheder forpligtede enheder kan eller skal tilbageholde data. Medlemsstaterne kan kun tillade eller kræve yderligere opbevaring, hvis det er nødvendigt med henblik på forebyggelse, konstatering og undersøgelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. ~~Den maksimale tilbageholdelsesperiode, enten efter at transaktionerne er gennemført, eller efter at forretningsforbindelsen er ophørt, er ti år, og hvis forlængelsen af dataopbevaringsperioden er begrundet fra sag til sag. Opbevaringsperioden må højst forlænges i yderligere fem år, afhængigt af hvilken periode der udløber først.~~

2. ***Tilbageholdte personoplysninger må ikke anvendes til andre formål end det, med henblik på hvilket de er blevet tilbageholdt, og må under ingen omstændigheder anvendes til kommercielle formål. [Ændring 105]***

Artikel 39a

- 1. For så vidt angår medlemsstaternes behandling af personoplysninger inden for rammerne af dette direktiv, finder bestemmelserne i direktiv 95/46/EF anvendelse. Hvad angår ESA'ernes behandling af personoplysninger, finder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 anvendelse. Indsamling, behandling og overførsel af oplysninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal betragtes som værende i offentlighedens interesse i henhold til disse retsakter.*
- 2. Personoplysninger behandles kun på basis af dette direktiv med henblik på at forhindre hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Forpligtede enheder underretter nye kunder om den mulige anvendelse af personoplysninger med det formål at forebygge hvidvaskning af penge, inden der etableres forretningsforbindelser. Behandlingen af følsomme typer af data skal ske i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.*
- 3. Det er forbudt at behandle data, der er indsamlet på grundlag af dette direktiv, til kommercielle formål.*

4. *Den berørte person, der nægtes adgang til oplysninger om behandlingen af hans eller hendes data, har ret til gennem sin databeskyttelsesmyndighed at anmode om kontrol af, adgang til, rettelse eller sletning af sine personoplysninger samt ret til at anlægge sag ved domstolene.*
5. *Den berørte persons adgang til oplysninger, som findes i underretninger om mistænkelige transaktioner, er forbudt. Forbuddet i dette stykke omfatter ikke videregivelse af oplysninger til databeskyttelsesmyndighederne.*
6. *Medlemsstaterne kræver, at de forpligtede enheder og kompetente myndigheder anerkender og overholder databeskyttelsesmyndighedernes effektive beføjelser i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF hvad angår sikkerheden ved behandlingen og nøjagtigheden af personoplysninger, enten ex officio eller på grundlag en klage fra den pågældende person. [Ændring 106]*

Artikel 40

- 1. *Medlemsstaterne indfører nationale og centraliserede ordninger, der sætter dem i stand til rettidigt at konstatere, om fysiske eller juridiske personer ejer eller kontrollerer bankkonti, som føres af finansieringsinstitutter på deres område.*
- 1a. *Medlemsstaterne indfører ligeledes ordninger, der sikrer, at de kompetente myndigheder har ordninger til identifikation af midler uden forudgående underretning af ejeren.*
- 1. Medlemsstaterne kræver, at deres forpligtede enheder har ordninger, der gør det muligt for dem i henhold til deres nationale lovgivning at svare hurtigt og fyldestgørende, når den finansielle efterretningsenhed eller andre myndigheder henvender sig for at få oplyst, om de har eller i de sidste fem år har haft forretningsforbindelser med nærmere angivne fysiske eller juridiske personer, og hvori disse forbindelser består, ***gennem sikre kanaler og på en måde, der sikrer fuld fortrolighed for undersøgelserne.***
[Ændring 107]

Artikel 40a

Indsamling, behandling og overførsel af oplysninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal betragtes som værende i offentlighedens interesse i henhold til direktiv 95/46/EF. [Ændring 108]

Artikel 41

1. Medlemsstaterne sikrer med henblik på udarbejdelse af nationale risikovurderinger i henhold til artikel 7 gennem omfattende statistikker over forhold, der er relevante for effektiviteten af deres ordninger for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, at de kan føre tilsyn med disse ordningers effektivitet.
2. De i stk. 1 omhandlede statistikker omfatter:
 - a) data, som måler størrelsen og betydningen af de forskellige sektorer, som falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, herunder antallet af enheder og personer i de enkelte sektorer og sektorernes økonomiske betydning

b) data, som måler underretninger, efterforskning og retslige faser i den nationale ordning for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, herunder antallet af underretninger til den finansielle efterretningsenhed om mistænkelige transaktioner, den videre behandling af underretningerne og, på årsbasis antallet af efterforskede sager, antallet af retsforfulgte personer, antallet af personer, der er blevet dømt for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, samt værdien i euro af indefrosne, beslaglagte eller konfiskerede beløb.

ba) data, som identificerer antallet og procentdelen af underretninger, der resulterer i yderligere efterforskning, med årlige rapporter til forpligtede institutioner med en nærmere beskrivelse af nytten af og opfølgningen på underretningerne fra disse. [Ændring 109]

bb) data om antallet af grænseoverskridende anmodninger om oplysninger, som den finansielle efterretningsenhed har indgivet, modtaget, afvist og helt eller delvis besvaret. [Ændring 110]

3. Medlemsstaterne sikrer, at en konsolideret oversigt over deres statistikker offentliggøres, og tilsender Kommissionen de statistikker, der er omhandlet i stk. 2.

KAPITEL VI

POLITIKKER, PROCEDURER OG TILSYN

Afdeling 1

Interne procedurer, uddannelse og feedback

Artikel 42

1. Medlemsstaterne pålægger forpligtede enheder, som er en del af en gruppe, at gennemføre grupperelaterede politikker og procedurer, herunder politikker for databeskyttelse og politikker og procedurer for udveksling af oplysninger inden for gruppen med det formål at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Disse politikker og procedurer gennemføres effektivt i filialer og majoritetsejede datterselskaber i medlemsstaterne og tredjelande.

2. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forpligtede enheder har filialer eller majoritetsejede datterselskaber i tredjelande, hvor minimumskravene til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme er mere lempelige end medlemsstatens krav, gennemfører deres filialer og majoritetsejede datterselskaber i tredjelandet medlemsstatens krav, herunder om databeskyttelse, i det omfang tredjelandets love og administrative bestemmelser tillader det.
3. Medlemsstaterne, ESA'erne underretter hinanden om tilfælde, hvor tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der kræves i stk. 1, og hvor en løsning kunne tilstræbes ved et samordnet tiltag.
4. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder træffer yderligere foranstaltninger til effektiv håndtering af risikoen for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 1, og underretter de tilsynsførende i hjemlandet. Hvis de supplerende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, overvejer myndighederne i hjemlandet at træffe yderligere tilsynsforanstaltninger, herunder i givet fald at anmode den finansielle gruppe om at afslutte sine aktiviteter i værtslandet.

5. ESA'erne udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de yderligere foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 4, og det tiltag, som de i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2), omhandlede forpligtede enheder som minimum skal gennemføre, hvis tredjelandets lovgivning ikke tillader anvendelse af de foranstaltninger, der kræves i stk. 1 og 2 i denne artikel.

ESA'erne forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden ... * . [**Ændring 111**]

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 5 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.
7. Medlemsstaterne sikrer, at det er tilladt at udveksle oplysninger inden for gruppen, forudsat at det ikke skader efterforskning eller analyse af mulig hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, der foretages af den finansielle efterretningsenhed eller andre kompetente myndigheder i henhold til national lovgivning.

* *18 måneder* efter dette direktivs ikrafttræden.

8. Medlemsstaterne kan kræve, at udstedere af elektroniske penge som defineret i artikel 2, stk. 3 i direktiv 2009/110/EF og udbydere af betalingstjenester som defineret i artikel 4, stk. 9 i direktiv 2007/64/EF, der er etableret på deres område, og som har hovedsæde i en anden medlemsstat eller uden for Unionen, udpeger et centralt kontaktpunkt på deres område til at føre tilsyn med, om bestemmelserne om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme overholdes.
9. ESA'erne udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for kriterier til fastlæggelse af, under hvilke omstændigheder det er passende at udpege et centralt kontaktpunkt i henhold til stk. 8, og hvilke funktioner centrale kontaktpunkter bør have.

ESA'erne forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen inden ...*.
10. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 9 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

* To år efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 43

1. Medlemsstaterne kræver, at forpligtede enheder træffer foranstaltninger, som står i et rimeligt forhold til deres risici, art og størrelse, for at sikre, at deres berørte medarbejdere er bekendt med de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, herunder relevante krav om databeskyttelse.

Disse foranstaltninger indebærer bl.a., at vedkommende medarbejdere deltager i særlige efteruddannelsesprogrammer, således at de får bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, og instrueres i, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.

Hvis en fysisk person, der falder ind under en af kategorierne i artikel 2, stk. 1, nr. 3), udøver sit erhverv som medarbejder hos en juridisk person, skal forpligtelserne i denne afdeling gælde den juridiske og ikke den fysiske person.

2. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder har adgang til aktuelle oplysninger om de metoder, der anvendes ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, og om indikationer, der kan hjælpe til at opdage mistænkelige transaktioner.
3. Medlemsstaterne sikrer så vidt muligt hurtig feedback *til forpligtede enheder* vedrørende anvendeligheden og opfølgningen af underretninger om mistanke om hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. [**Ændring 112**]

3a. *Medlemsstaterne kræver, at de forpligtede enheder udpeger medlemmerne af den bestyrelse, der har ansvaret for gennemførelsen af de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. [Ændring 113]*

Afdeling 2

Tilsyn

Artikel 44

1. Medlemsstaterne træffer bestemmelser om, at vekselkontorer og udbydere af tjenester til trustere og selskaber skal godkendes eller registreres, og at udbydere af spiltjenester skal have en tilladelse.
2. Hvad angår de enheder, der er omhandlet i stk. 1, pålægger medlemsstaterne de kompetente myndigheder at sikre, at de personer, som i praksis leder eller skal lede disse enheders drift, eller de reelle ejere besidder den fornødne egnethed og hæderlighed.
3. For så vidt angår de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b), d) og e), sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder *og de selvregulerende organer* træffer de nødvendige foranstaltninger for at forhindre *dømte* kriminelle *inden for disse områder* eller medvirkende personer i at have eller være den reelle ejer af en betydelig eller kontrollerende aktiepost eller at varetage en ledelsesfunktion i disse forpligtede enheder. [Ændring 114]

Artikel 45

1. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene i dette direktiv overholdes.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har tilstrækkelige beføjelser, herunder beføjelse til at kræve fremlæggelse af alle oplysninger, der er relevante for at føre tilsyn med direktivets overholdelse og gennemføre kontrol heraf, samt har tilstrækkelige finansielle, menneskelige og tekniske ressourcer til at kunne udføre deres funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheders personale holder en høj standard i deres arbejde, herunder for fortrolighed og databeskyttelse, og at personalet i høj grad udviser integritet og har passende kvalifikationer.
3. For så vidt angår kredit- og finansieringsinstitutter og udbydere af spiltjenester, skal de kompetente myndigheder have udvidede tilsynsbeføjelser, navnlig mulighed for at foretage inspektioner på stedet. ***De kompetente myndigheder med ansvar for tilsynet med kredit- og finansieringsinstitutter skal overvåge, hvorvidt den juridiske rådgivning, de får, er hensigtsmæssig, med henblik på at mindske behovet for juridisk og reguleringsmæssig arbitrage i tilfælde af aggressiv skatteplanlægning og unddragelse. [Ændring 115]***

4. Medlemsstaterne ~~sikrer~~ **kræver**, at forpligtede enheder, som driver filialer eller datterselskaber i andre medlemsstater, overholder de nationale bestemmelser i den pågældende medlemsstat vedrørende dette direktiv. [**Ændring 116**]
5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor filialen eller datterselskabet er etableret, samarbejder med de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den forpligtede enhed har sit hovedsæde, med det formål at sikre, at der føres effektivt tilsyn med kravene i dette direktiv.
6. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder, ~~som foretager~~ **når de anvender en risikobaseret tilgang til** tilsyn ~~på grundlag af en risikovurdering~~: [**Ændring 117**]
 - a) har en klar forståelse af, hvilke risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme der findes i deres land
 - b) har stedlig og ikkestedlig adgang til alle relevante oplysninger om bestemte indenlandske og udenlandske risici, der er forbundet med de forpligtede enheders kunder, produkter og tjenesteydelser, samt
 - c) fastsætter det stedlige og ikkestedlige tilsyns hyppighed og intensitet på grundlag af den forpligtede enheds risikoprofil og de risici for hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der findes i landet.

7. Vurderingen af forpligtede enheders risikoprofil i forhold til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, herunder risici for manglende overholdelse af bestemmelserne, tages både op til overvejelse regelmæssigt, og når større hændelser eller udviklingstendenser gør sig gældende i forbindelse med den forpligtede enheds ledelse og aktiviteter.
8. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tager hensyn til omfanget af den tavshedspligt, som det er tilladt den forpligtede enhed at have, og foretager en passende gennemgang af de risikovurderinger, der ligger til grund for tavshedspligten, og af enhedens politikker, interne kontroller og procedurer for at fastlægge, om de er tilstrækkelige, og i hvilket omfang de er gennemført.
9. For så vidt angår de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 3), litra a), b) og d), kan medlemsstaterne tillade, at de i stk. 1 nævnte funktioner udføres af selvregulerende organer, når blot disse overholder denne artikels stk. 2.
10. EBA, EIOPA og ESMA skal senest ... **, udstede retningslinjer til kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om de faktorer, der skal tages i betragtning, når der føres tilsyn på grundlag af en risikovurdering. Der bør særligt tages højde for virksomhedens art og størrelse, og der bør, hvis det er passende og rimeligt, træffes særlige foranstaltninger.

* To år efter dette direktivs ikrafttræden.

Afdeling 3

Samarbejde

Underafdeling I

Nationalt samarbejde

Artikel 46

Medlemsstaterne sikrer, at politiske beslutningstagere, finansielle efterretningsenheder, retshåndhævelsesmyndighederne, tilsynsførende, *dataskyttelsesmyndighederne* og andre kompetente myndigheder, som deltager i bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, har effektive midler, som sætter dem i stand til at samarbejde og koordinere på nationalt plan i forbindelse med udarbejdelse og gennemførelse af politikker og aktiviteter, som har til formål at bekæmpe hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. [**Ændring 118**]

Underafdeling II

Samarbejde med ESA'er

Artikel 47

Med forbehold af dataskyttelsesreglerne giver de kompetente myndigheder ESA'erne alle de *relevante* oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver i henhold til dette direktiv. [**Ændring 119**]

Underafdeling III

Samarbejde mellem Kommissionen og de finansielle efterretningsenheder

Artikel 48

Kommissionen ~~kan~~ **yder** den bistand, der er nødvendig for at lette koordineringen, herunder informationsudveksling mellem medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder i Unionen. Den ~~kan~~ **indkalder** regelmæssigt ~~indkalde~~ til møder med ***Unionens platform for finansielle efterretningsenheder, der består af*** repræsentanter for medlemsstaternes finansielle efterretningsenheder for at lette samarbejdet og udveksle synspunkter om samarbejdsrelaterede ~~emner~~, og efter behov til møder mellem ***Unionens platform for finansielle enheder og EBA, EIOPA eller ESMA. Unionens platform for finansielle efterretningsenheder er oprettet for at formulere en vejledning om gennemførelsesmæssige spørgsmål, der er relevante for de finansielle efterretningsenheder og rapporteringsenheder, for at lette de finansielle efterretningsenheders aktiviteter vedrørende specielt internationalt samarbejde og fælles analyser, for at dele oplysninger om tendenser og risikofaktorer på det indre marked og for at sikre de finansielle efterretningsenheders deltagelse i forvaltningen af FIU.net-systemet.***

[Ændring 120]

Artikel 49

Medlemsstaterne sikrer *med forbehold af Unionens databeskyttelsesregler*, at tredjelandes finansielle efterretningsenheder samarbejder med hinanden *og med finansielle efterretningsenheder fra tredjelande* i videst muligt omfang, uanset om der er tale om administrative, retshåndhævende, retslige eller kombinerede myndigheder. [Ændring 121]

Artikel 50

1. Medlemsstaterne sikrer, at de finansielle efterretningsenheder ~~uopfordret~~ *automatisk* eller på opfordring udveksler alle oplysninger *med andre medlemsstaters finansielle efterretningsenheder og med tredjelandes finansielle efterretningsenheder*, som måtte være relevante for behandling eller analyse af oplysninger eller for de finansielle efterretningsenheders undersøgelse af finansielle transaktioner med relation til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og de fysiske eller juridiske personer, der er involveret. Anmodninger skal indeholde de relevante kendsgerninger, baggrundsoplysninger, begrundelser for anmodningen og en beskrivelse af, hvordan de ønskede oplysninger vil blive brugt. [Ændring 122]

2. Medlemsstaterne sikrer, at den finansielle efterretningsenhed, som modtager anmodningen, pålægges at anvende samtlige de beføjelser, som den har til rådighed på nationalt plan til at modtage og analysere oplysninger, når den svarer på en anmodning om oplysninger, jf. stk. 1, fra en anden finansiell efterretningsenhed ~~i Unionen~~. Den finansielle efterretningsenhed, som modtager anmodningen, svarer hurtigt, og både den anmodende og den anmodede finansielle efterretningsenhed anvender sikre digitale midler til at udveksle oplysninger, hvis det er muligt. [Ændring 123]

Når en medlemsstats finansiell efterretningsenhed søger ekstra oplysninger fra en forpligtet enhed i en anden medlemsstat, der opererer på dens område, skal anmodningen rettes til den finansielle efterforskningsenhed i den medlemsstat, på hvis område den forpligtede enhed befinder sig. Denne finansielle efterretningsenhed skal omgående videregive anmodninger og svar uden at filtrere noget fra. [Ændring 124]

3. En finansiell efterretningsenhed kan nægte at videregive oplysninger, som kunne vanskeliggøre en igangværende strafferetlig efterforskning i den anmodede medlemsstat, eller i særlige tilfælde, hvis videregivelse af oplysningerne ville stå i klart misforhold til en fysisk eller juridisk persons eller medlemsstatens legitime interesser eller er urelevant i forhold til formålet med indsamlingen af oplysninger. Ethvert afslag skal begrundes behørigt over for den finansielle efterretningsenhed, der anmoder om oplysningerne.

Artikel 51

Oplysninger og dokumenter, som modtages i medfør af artikel 49 og 50, anvendes til varetagelse af den finansielle efterretningsenheds opgaver som omhandlet i dette direktiv. Når der videregives oplysninger eller dokumenter i medfør af artikel 49 og 50, kan den finansielle efterretningsenhed, der sender oplysningerne, pålægge begrænsninger og betingelser for disse oplysningers anvendelse. Den finansielle efterretningsenhed, der modtager disse oplysninger, skal overholde alle sådanne begrænsninger og betingelser. Det berører ikke anvendelsen heraf til undersøgelse og retsforfølgning i straffesager i forbindelse med den finansielle efterretningsenheds arbejde med at forebygge, konstatere og undersøge hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 52

Medlemsstaterne sikrer, at finansielle efterretningsenheder træffer alle nødvendige foranstaltninger, herunder sikkerhedsforanstaltninger, for at sikre, at oplysninger, der forelægges i henhold til artikel 49 og 50, ikke er tilgængelige for andre myndigheder, organer eller instanser, medmindre der foreligger en forhåndsgodkendelse fra den finansielle efterretningsenhed, som videregiver oplysningerne.

Artikel 53

1. Medlemsstaterne ~~tilskynder~~ **kræver af** de finansielle efterretningsenheder ~~til at anvende, at de indbyrdes anvender~~ beskyttede kommunikationsveje ~~mellem finansielle efterretningsenheder og det decentrale computernetværk FIU.net.~~
[Ændring 125]
2. Medlemsstaterne sikrer, at de finansielle efterretningsenheder samarbejder **indbyrdes og med Europol inden for rammerne af dennes beføjelser** om at anvende avancerede teknologier med henblik på at varetage deres opgaver som omhandlet i dette direktiv. Disse teknologier skal ved at sikre fuld beskyttelse af personoplysninger give finansielle efterretningsenheder mulighed for anonymt at sammenholde deres data med andre finansielle efterretningsenheders data med det formål at konstatere emner af interesse for den pågældende finansielle efterforskningsenhed i andre medlemsstater og at identificere deres udbytte og midler. [Ændring 126]

Artikel 54

Medlemsstaterne ~~sikrer, at~~ **opfordrer** de finansielle efterretningsenheder ~~samarbejder til at samarbejde~~ med Europol i forbindelse med analyser **af løbende sager** med en grænseoverskridende dimension, som vedrører mindst to medlemsstater. [Ændring 127]

Artikel 54a

Kommissionen bør lægge øget pres på skattelyene for at få dem til at forbedre deres samarbejde og informationsudveksling med henblik på bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. [Ændring 128]

Afdeling 4

Sanktioner

Artikel 55

1. Medlemsstaterne sikrer, at forpligtede enheder kan drages til ansvar for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som vedtages i henhold til dette direktiv. ***Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. [Ændring 129]***
2. Uden at dette berører medlemsstaternes ret til at pålægge strafferetlige sanktioner, sikrer medlemsstaterne, at kompetente myndigheder kan træffe passende administrative foranstaltninger og anvende administrative sanktioner, såfremt forpligtede enheder overtræder de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og sikrer, at de finder anvendelse. Foranstaltningerne og sanktionerne skal være effektive og forholdsmæssige og have en afskrækkende virkning.

3. Medlemsstaterne sikrer, at hvis forpligtelser finder anvendelse på juridiske personer, kan sanktioner anvendes på medlemmerne af ledelsesorganet eller på andre enkeltpersoner, som i henhold til national lovgivning er ansvarlige for overtrædelsen.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tillægges alle de undersøgelsesbeføjelser, som er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver. De kompetente myndigheder indgår i et tæt samarbejde, når de udøver deres sanktionsbeføjelser, for at sikre, at de administrative foranstaltninger eller sanktioner får de ønskede virkninger, og de koordinerer deres indsats i forbindelse med grænseoverskridende sager.

Artikel 56

1. Denne artikel finder som minimum anvendelse i situationer, hvor forpligtede enheder systematisk ikke opfylder kravene fastsat i:
 - a) artikel 9 til 23 (kundelegitimationskrav)
 - b) artikel 32, 33 og 34 (underretning om mistænkelige transaktioner)
 - c) artikel 39 (opbevaring af registreringer) samt
 - d) artikel 42 og 43 (interne kontroller).

2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative foranstaltninger og sanktioner, der kan anvendes i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, som minimum omfatter følgende:
 - a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art ***om nødvendigt og i et omfang, der er rimeligt i forhold til formålet, efter en vurdering af den enkelte sag [Ændring 130]***
 - b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
 - c) i tilfælde af en forpligtet enhed, som har fået meddelt tilladelse, tilbagetrækning af tilladelsen

- d) et midlertidigt forbud mod, at medlemmer af den forpligtede enheds ledelsesorgan, der betragtes som ansvarlige, varetager funktioner i institutter
- e) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det foregående forretningsår
- f) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på ... *
- g) administrative bøder på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes.

Med henblik på anvendelsen af litra e) i første afsnit i tilfælde, hvor den juridiske person er et datterselskab af et moderselskab, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af ~~det øverste moderselskabs konsoliderede~~ *datterselskabets* regnskab for det foregående forretningsår. [**Ændring 131**]

* Datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 57

1. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder hurtigst muligt **om nødvendigt og i et omfang, der er rimeligt i forhold til formålet, efter en vurdering af den enkelte sag**, offentliggør sanktioner eller foranstaltninger, som pålægges for overtrædelse af de nationale bestemmelser vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, herunder også oplysninger om overtrædelsens art og identiteten af de personer, som er ansvarlige for overtrædelsen, ~~medmindre offentliggørelsen vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet~~. Såfremt offentliggørelse ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade, offentliggør **kan** de kompetente myndigheder **offentliggøre** sanktionerne anonymt. [**Ændring 132**]

2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelse af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder, herunder:
- a) overtrædelsens grovhed og varighed
 - b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
 - c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt i denne persons samlede omsætning eller denne persons årsindkomst
 - d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
 - e) tabene for tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
 - f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
 - g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

3. ***Med henblik på at sikre deres konsekvente anvendelse og afskrækkende virkning i hele Unionen*** udsteder ESA'erne inden ...* , ~~udsteder~~ retningslinjer til kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010 om typer af administrative foranstaltninger og sanktioner samt størrelsen af administrative bøder, der skal anvendes på de forpligtede enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 1) og 2). **[Ændring 133]**
4. For så vidt angår juridiske personer sikrer medlemsstater, at de kan drages til ansvar for de overtrædelser, der er omhandlet i artikel 56, stk. 1, hvis sådanne overtrædelser begås til deres fordel af en person, som handler enten individuelt eller som led i et organ under den juridiske person, og som har en ledende stilling i den juridiske person, baseret på enten
- a) en bemyndigelse til at repræsentere den juridiske person
 - b) en bemyndigelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne, eller
 - c) en bemyndigelse til at udøve kontrol internt i den juridiske person.

* ***12 måneder*** efter dette direktivs ikrafttræden.

5. Ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 4, i nærværende artikel, sikrer medlemsstaterne, at juridiske personer kan drages til ansvar, hvor manglende opsyn eller kontrol fra en i nærværende stykke omhandlet persons side har gjort det muligt for en person underlagt den juridiske person at begå de overtrædelser, der er nævnt i artikel 56, stk. 1, til fordel for en juridisk person.

Artikel 58

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive ordninger til at fremme indberetning af overtrædelser af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv til de kompetente myndigheder.
2. De mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:
 - a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf
 - b) passende beskyttelse af ansatte i institutter, som indberetter overtrædelser inden for instituttet
 - ba) *passende beskyttelse af den anklagede person* [Ændring 134]**
 - c) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig, i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF.

3. Medlemsstaterne stiller krav om, at forpligtede enheder har passende procedurer for deres ansatte, således at de kan indberette overtrædelser internt via en særlig, uafhængig og anonym kanal.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 59

Senest ...* udarbejder Kommissionen en rapport om gennemførelsen af dette direktiv og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest ...** aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om bestemmelserne for grov skattesvig og straffe i medlemsstaterne, de grænseoverskridende virkninger af skattemæssige lovovertrædelser og det eventuelle behov for en koordineret tilgang i Unionen, om nødvendigt ledsaget af et lovgivningsforslag. [Ændring 135]

* Fire år efter dette direktivs ikrafttræden.

** ***Et år efter dette direktivs ikrafttræden.***

Artikel 60

Direktiv 2005/60/EF og 2006/70/EF ophæves med virkning fra ...*.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag IV.

Artikel 61

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den ...*. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

* To år efter dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 62

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 63

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

BILAG I

Følgende er en ikkeudtømmende liste over risikovariabler, som forpligtede enheder skal tage i betragtning ved fastlæggelse af, i hvilket omfang kundelegitimationsproceduren skal anvendes, jf. artikel 11, stk. 3:

- i) formålet med en konto eller en forbindelse
- ii) omfanget af de aktiver, som en kunde vil indsætte, eller transaktionernes størrelse
- iii) forretningsforbindelsens regelmæssighed eller varighed.

BILAG II

Følgende er en ikkeudtømmende liste over faktorer og dokumentation, som kendetegner situationer, der eventuelt indebærer en lavere risiko, jf. artikel 14:

1) Kunderisikofaktorer:

- a) børsnoterede selskaber, der er undergivet oplysningspligt (enten i henhold til børsregler eller lovgivning eller fuldbyrdelsesforanstaltninger), som pålægger at sikre passende gennemsigtighed i forhold til reelt ejerskab
- b) offentlige forvaltninger eller virksomheder
- c) kunder, som er bosiddende i geografiske områder med en lavere risiko, jf. punkt 3
- ca) reelle ejere af fælles konti, som føres af notarer og andre selvstændige inden for de juridiske erhverv fra medlemsstaterne eller fra tredjelande, forudsat at de er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, der er i overensstemmelse med de internationale standarder, og at der føres tilsyn med, at de overholder disse krav, og forudsat at oplysningerne om den reelle ejers identitet på anmodning er tilgængelige for de institutter, der fungerer som depotinstitutter for de fælles konti*
[Ændring 136]
- cb) forpligtede enheder, hvor de er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i henhold til dette direktiv, og hvor de effektivt har gennemført disse krav. [Ændring 137]*

- 2) Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler:
- a) livsforsikringer, hvor den årlige præmie er lav
 - b) pensionsforsikringer, hvis der ikke er nogen tidlig tilbagekøbsklausul, og policen ikke kan bruges til sikkerhedsstillelse
 - c) pensionsordninger eller lignende, der udbetaler pension til ansatte, og hvor bidragene indbetales gennem fradrag i lønnen, og reglerne for den pågældende ordning ikke tillader overdragelse af et medlems rettigheder i henhold til ordningen
 - d) finansielle produkter eller tjenesteydelser, som leverer behørigt definerede og begrænsede tjenesteydelser til visse kundetyper med det formål at fremme finansiell inklusion
 - e) produkter, hvor risikoen for hvidvaskning af penge/finansiering af terrorisme styres af andre faktorer, f.eks. udgiftslofter eller gennemsigtighed i forhold til ejerskab (f.eks. visse former for elektroniske penge som defineret i artikel 2, stk. 2, i direktiv 2009/110/EF
- ea) langsigtede formålsorienterede opsparingsaftaler, der f.eks. tjener som en sikkerhed for pensionskasser eller til erhvervelse af fast ejendom til egen anvendelse, og hvor de indgående betalinger stammer fra en betalingskonto, der er identificeret i henhold til artikel 11 og 12 i dette direktiv [Ændring 138]*

- eb) finansielle produkter af lav værdi, hvor tilbagebetalingen foregår via en bankkonto i kundens navn [Ændring 139]*
- ec) finansielle produkter, der vedrører finansielle fysiske aktiver i form af leasingaftaler, eller som har lav forbrugerkreditværdi, forudsat at transaktionerne foretages via bankkonti [Ændring 140]*
- ed) forretningsforhold eller transaktioner uden direkte kontakt, hvor identiteten kan verificeres elektronisk [Ændring 141]*
- ee) produkter, tjenester og transaktioner, der af de kompetente myndigheder i de forpligtede enheders hjemlande vurderes at udgøre en lav risiko.
[Ændring 142]*

3) Geografiske risikofaktorer:

- a) ~~andre~~ medlemsstater [**Ændring 143**]
- b) tredjelande, som ~~har~~ *troværdige kilder, f.eks. FATF's offentlige erklæringer, rapporter om gensidig evaluering eller detaljeret vurdering eller offentliggjorte opfølgingsrapporter*, har *identificeret som lande med* effektive ordninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge/finansiering af terrorisme [**Ændring 144**]
- c) tredjelande, som troværdige kilder har identificeret som lande med et begrænset omfang af korruption eller anden kriminell aktivitet
- d) tredjelande, som er underlagt krav om bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der er i overensstemmelse med FATF-anbefalingerne, som har gennemført disse krav på en effektiv måde, og som der føres effektivt tilsyn med, eller som overvåges i overensstemmelse med anbefalingerne for at sikre, at de overholder disse krav
- da) jurisdiktioner, der af Kommissionen er identificeret til at have foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge, svarende til dem, der er fastsat i dette direktiv samt andre relaterede EU-regler og -bestemmelser. [**Ændring 145**]*

BILAG III

Følgende er en ikkeudtømmende liste over faktorer og dokumentation, som kendetegner situationer, der eventuelt indebærer en øget risiko, jf. artikel 16, stk. 3:

- 1) Kunderisikofaktorer:
 - a) forretningsforholdet eksisterer under usædvanlige omstændigheder
 - b) kunder, der er bosiddende i lande som omhandlet i punkt 3
 - c) juridiske personer eller retlige arrangementer, som er personlige formueforvaltningsselskaber (personal asset-holding vehicles)
 - d) selskaber, som har proformaaktionærer eller ihændehaveraktier
 - e) kontantbaserede virksomheder
 - f) selskabets ejerstruktur virker usædvanlig eller alt for kompleks i betragtning af selskabets forretningsaktiviteter.

- 2) Risikofaktorer i forbindelse med produkter, tjenesteydelser, transaktioner eller leveringskanaler:
 - a) private banking
 - b) produkter eller transaktioner, som kan fremme *eller giver mulighed for* anonymitet [**Ændring 146**]
 - c) forretningsforhold eller transaktioner uden direkte kontakt *uden visse sikkerhedsforanstaltninger, f.eks. elektroniske underskrifter* [**Ændring 147**]
 - d) betalinger fra ukendte eller ikkeassocierede tredjeparter
 - e) ~~nye produkter og nye forretningsprocedurer, herunder nye leveringsmekanismer, og brug af nye teknologier eller teknologier under udvikling til både nye og eksisterende produkter.~~ [**Ændring 148**]

3) Geografiske risikofaktorer:

- a) lande, som ifølge troværdige kilder, f.eks. FATF's offentlige erklæringer, rapporter om gensidig evaluering eller detaljeret vurdering eller offentliggjorte opfølgingsrapporter, ikke har effektive ordninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme
- b) lande, som troværdige kilder har identificeret som lande med et betydeligt omfang af korrupsion eller anden kriminel aktivitet
- c) lande, som er genstand for sanktioner, embargoer eller lignende foranstaltninger, truffet af f.eks. *Unionen og* de Forenede Nationer [**Ændring 149**]
- d) lande, som finansierer eller støtter terrorisme, eller som huser kendte terrororganisationer.

Bilag IIIa

Følgende er former for skærpede legitimationsprocedurer, som medlemsstaterne som minimum bør indføre med henblik på gennemførelsen af artikel 16:

- ***indhentning af yderligere oplysninger om kunden (f.eks. beskæftigelse, mængden af aktiver, oplysninger, der er tilgængelige gennem offentlige databaser, internet osv.) og mere regelmæssige ajourføringer af identifikationsoplysninger for kunden og den reelle ejer***
 - ***indhentning af yderligere oplysninger om forretningsforbindelsens tilsigtede art***
 - ***indhentning af oplysninger om kundens midlers oprindelse eller kilden til kundens rigdom***
 - ***indhentning af oplysninger om årsagerne til de ønskede eller udførte transaktioner***
 - ***indhentning af den øverste ledelses godkendelse til at indlede eller videreføre forretningsforbindelsen***
 - ***forstærket overvågning af forretningsforbindelsen ved at øge antallet og hyppigheden af kontroller og ved udvælgelse af transaktionsmønstre, der kræver nøjere undersøgelse***
 - ***krav om, at første betaling skal foretages gennem en konto i kundens navn med en bank, der er underlagt tilsvarende standarder for kundelegitimationsprocedurer.***
- [Ændring 150]**

BILAG IV

Sammenligningstabel, jf. artikel 60.

Direktiv 2005/60/EF	Dette direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
	Artikel 6-8
Artikel 6	Artikel 9
Artikel 7	Artikel 10
Artikel 8	Artikel 11
Artikel 9	Artikel 12
Artikel 10, stk. 1	Artikel 10, litra d)
Artikel 10, stk. 2	-
Artikel 11	Artikel 13, 14 og 15
Artikel 12	-
Artikel 13	Artikel 16-23
Artikel 14	Artikel 24
Artikel 15	-

Artikel 16

Artikel 17

Artikel 18

Artikel 19

Artikel 20

Artikel 21

Artikel 22

Artikel 23

Artikel 24

Artikel 25

Artikel 26

Artikel 27

Artikel 28

Artikel 29

Artikel 30

Artikel 31

Artikel 32

Artikel 25

-

Artikel 26

Artikel 27

Artikel 28

Artikel 29

Artikel 30

-

Artikel 31

Artikel 32

Artikel 33

Artikel 34

Artikel 35

Artikel 36

Artikel 37

Artikel 38

-

Artikel 39

Artikel 42

Artikel 40

Artikel 33	Artikel 41
Artikel 34	Artikel 42
Artikel 35	Artikel 43
Artikel 36	Artikel 44
Artikel 37	Artikel 45
	Artikel 46
Artikel 37a	Artikel 47
Artikel 38	Artikel 48
	Artikel 49-54
Artikel 39	Artikel 55-58
Artikel 40	-
Artikel 41	-
Artikel 41a	-
Artikel 41b	-
Artikel 42	Artikel 59
Artikel 43	-
Artikel 44	Artikel 60
Artikel 45	Artikel 61
Artikel 46	Artikel 62
Artikel 47	Artikel 63

Direktiv 2006/70/EF	Dette direktiv
Artikel 1	-
Artikel 2, stk. 1, 2 og 3	Artikel 3, stk. 7, litra d), e) og f)
Artikel 2, stk. 4	-
Artikel 3	-
Artikel 4	Artikel 2, stk. 2-8
Artikel 5	-
Artikel 6	-
Artikel 7	-